

ΓΚΑΟΥΡ-ΤΑΡΖΑΝ

Ο ΓΙΓΑΝΤΑΣ ΠΟΥ ΔΕΝ ΦΟΒΑΤΑΙ ΚΑΝΕΝΑ — Ο ΗΡΩΑΣ ΠΟΥ ΔΕΝ ΝΙΚΗΘΗΚΕ ΠΟΤΕ

ΑΡ
82

ΣΚΡΟΠΙΟΣ ΚΑΙ ΔΕΙΝΟΣΑΥΡΟΣ

ΚΟΥΚ-
-ΑΚΗ

ΑΥΤΟΤΕΛΕΙΣ ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΕΣ ΖΟΥΓΚΛΑΣ

Και τὸ τεράστιο Ἰστιοφόρο τοῦ Κινέζου Ἀρχικουρσάρου σα-
κίζεται μιὰ φουρτουνιασμένη νύχτα στὰ βράχια τῆς Ἀφρικῆς.

ΣΚΟΡΠΙΟΣ ΚΑΙ ΔΕΙΝΟΣ ΔΥΡΟΣ

Ο ΓΙΟΣ ΤΟΥ ΚΟΥΡΣΑΡΟΥ

Τοῦ ΝΙΚΟΥ Β. ΡΟΥΤΣΟΥ

“Ὅς βρεθοῦμε γιὰ λίγο μὲ
τὴ φαντασία μας πέρα μα-
κρὰ. Στὴ μέση μιᾶς πλα-
τειᾶς φουρτουνιασμένης θάλας
σας κοντὰ στὴ Ζούγκλα τῆς
Ἀφρικῆς...

Κάπου ἐκεῖ βρίσκεται ἓνα
μεγάλο κι ἄγριο ξερονήσι...

Θαλασσινὰ φίδια, φῶκες καὶ
πεινασμένοι γλάροι ζοῦνε μο-
νάχα στὰ μαυροπράσινα βρά-
χια του...

Γύρω φαντάζει τὸ ἀπέραντο
πέλαγος. Πάντοτε ἄγριο καὶ
φουρτουνιασμένο!...

“Ὅπου καὶ νὰ κυττάξῃ κα-

νείς, δὲν βλέπει παρὰ μονάχα θάλασσα καὶ οὐρανό!

Βουνά τὰ κύματα κτυπᾶνε μὲ λύσσα στὰ θεόρατα τρομακτικὰ βράχια τοῦ ἀπείσιου αὐτοῦ ξερονησιοῦ. Γιὰ νὰ σκορπιοτοῦν ἀμέσως σὲ τεράστια σύννεφα ἀφροῦ...

"Ἄν ὁ διάβολος κατέβαινε καμμιὰ φορά στὴ γῆ, αὐτὸ τὸ νησί θὰ διάλεγε γιὰ νὰ χτίσῃ τὸ παλάτι του.

Καὶ νά: Τὸ ἴδιο ἔχει κάνει κι' ὁ Τσέν Χού. Ὁ «Κίτρινος Σατανάς», ὅπως τὸν λένε οἱ ἰθαγενεῖς, ἢ ὁ «Μάγος Ἐπιστήμονας», ὅπως τὸν λένε οἱ λευκοί.

Εἶναι ἓνας μεσόκοπος κοντὸς Κινέζος μὲ ξυρισμένο κεφάλι καὶ τὴν πατροπαράδοτη κοτσίδα, ποὺ κρέμεται σὰν παλαμάρι, στὴ ράχη του. Θετὸς γιὸς ἑνὸς καλόκαρδου φύλαρχου τῆς Ζούγκλας. Τὸν εἶχε περιμαζέψει ἀπὸ κάποιο κινέζικο κουρσάρικο ἱστιόφορο ποῦ ἔχει στακιστῇ καὶ ναυαγίση κάπου στὶς ἀκτὲς τῆς Ἀφρικῆς...

Ὁ Κινέζος Ἀρχικουρσάρος ὁ πατέρας του, ὅπως καὶ ἡ μητέρα του κι' ὅλο τὸ ἄλλο πλήρωμα τοῦ πειρατικοῦ καραβιοῦ, εἶχαν σκοτωθῇ ἢ πνιγῇ στὸ τραγικὸ ἐκεῖνο ναυάγιο.

Μονάχα τὸ μικρὸ αὐτὸ κινεζάκι ποῦ, ἦταν δὲν ἦταν τότε πέντε χρονῶν, σώθηκε, σὰν ἀπὸ θαῦμα, τιναγμένο ἀπὸ τὰ μανιασμένα κύματα πάντα στὰ βράχια τῆς ἀφρικανικῆς ἀκτῆς...

Ὁ καλόκαρδος φύλαρχος,

ποῦ ἔτυχε μὲ τοὺς ἀραπάδες του, νὰ περνᾷ τὴν ἄλλη μέρα ἀπ' ἐκεῖ, βρῆκε τὸ ἄμοιρο παιδί μισοπεθαμένο. Ἔτσι τὸφερε στὸ χορταρένιο παλάτι του καί, σιγὰ - σιγὰ, ἀρχισὲ νὰ τὸ ἀγαπᾷ σὰν παιδί δικό του. Ἀφοῦ δικὰ του παιδιὰ δὲν εἶχε ἀποκτήσει...

Τὸ μικρὸ κινεζάκι μεγάλωσε σὰν πραγματικὸ βασιλόπουλο. Καὶ ὁ φύλαρχος, ὁ θετὸς πατέρας του, δήλωσε κάποτε σ' ὁλόκληρὴ τὴ Φυλὴ του:

— Τὸ παιδί αὐτὸ θὰ γίνῃ ὁ διάδοχός μου σὰν θὰ πεθάνω!

ΔΟΛΟΦΩΝΟΣ ΤΟΥ ΕΥΕΡΓΕΤΟΥ ΤΟΥ

"Ὅμως, ὁ μικρὸς Τσάν Χού — ἔτσι λεγόταν — δὲν εἰδειχνε καμμιὰ διάθεσι νὰ γίνῃ πολεμιστὴς καὶ ἀργότερα φύλαρχος...

Αὐτὸς διψοῦσε γιὰ μάθαι. "Ἦθελε νὰ κἀν κτῆμα του ὅλες τίς γνώσεις τῶν πολιτισμένων ἀνθρώπων. Νὰ γίνῃ ἓνας μεγάλος ἐπιστήμονας. Ἐνας σοφὸς ἀνθρώπος!

Ἔτσι, σὰν ἔφθασε νὰ γίνῃ δεκαοχτάχρονο παλικάρι, ζήτησε ἀπὸ τὸν Φύλαρχο «Πατέρα» του νὰ τοῦ δώσῃ τὴ χρυσάφι ποῦ χρειαζόταν γιὰ νὰ ταξιδέψῃ καὶ νὰ μορφωθῇ.. Μὰ ἐκεῖνος ποῦ τὸν ἀγαποῦσε πολὺ καὶ δὲν ἤθελε νὰ τὸν στερηθῇ, ἀρνῆθηκε!

Καὶ ὁ νεαρὸς Κινέζος ποῦ στὰ στήθεια του φώλιαζε ψυχὴ κακούργου καὶ καρδιά θεριοῦ θύμωσε...

Καὶ ξεχνώντας τὶς εὐεργεσίες πού εἶχε δεχθῇ ἀπὸ τὸν καλὸκαρδο Φύλαρχο, ἔκανε ἕνα φοβερὸ καὶ ἀσυγχώρητο ἔγκλημα:

Κάποια νύκτα τρύπωνσε στὸ πρωτόγονο διαμέρισμα τοῦ θεοῦ πατέρα του ἀπαράτηρητος. Καὶ καρφώνοντας ἕνα χρυσὸ στιλέττο στὴν καρδιά του, τὸν σκότωσε.

Τὴν ἴδια αὐτὴ τραγικὴ νύκτα, παίρνοντας σ' ἕναν μεγάλο τομαρένιο σάκκο, ἔλα τὸ χρυσάφι κι ὅλα τὰ μεγάλια κι ἀτίμητα διαμάντια τοῦ νεκροῦ Φύλαρχου, ἔφυγε κρυφά ἀπὸ

τὸ χορταρένιο παλάτι του.

Ἐφθασε κάτω στὸ πρῶτο λιμάνι τῆς Ἀφρικῆς, μπῆκε σ' ἕνα καράβι. Καὶ ξεκίνησε γιὰ τὸ μεγάλο κι ὄνειρεμένο ταξίδι του στὸν ἀπέραντο πολιτισμένο κόσμο.

Ἐκεῖ, μὲ τὸ χρυσάφι καὶ τὰ διαμάντια πού εἶχε ἀρπάξει δολοφονώντας τὸν εὐεργέτη του, θὰ μπορούσε νὰ ἱκανοποιήσῃ καὶ τὴν πιὸ παράλογη ἐπιθυμία του...

Ὅμως ὁ Τσέν Χού δὲν διψοῦσε παρὰ μονάχα γιὰ μάθησι. Ἡ φιλοδοξία του ἦταν μιά μονάχα: Νὰ ἀποκτήσῃ δ-

Οἱ ἑκατὸ τεχνίτες τοῦ «Σκοτεινοῦ Ἀνθρώπου» χτίζουν στὴ μέση τοῦ μεγάλου ξερονησιοῦ τὸ τρομερὸ Κάστρο τῆς Συμφορᾶς

λες τις ανθρώπινες γνώσεις. Νά γίνη παντοδύναμος! Φόθος και τρόμος τών συνανθρώπων του!...

Καί ρίχτηκε με τὰ μοῦτρα στή μελέτη. Ἐμαθε πρώτα ὅλες τις γλώσσες τών πολιτισμένων ἀνθρώπων...

Ὕστερα φοίτησε στὰ μεγαλύτερα Πανεπιστήμια καὶ Πολυτεχνεῖα τοῦ Κόσμου!

Ἡ ἀντίληψί του, εἶχε καταπλήξει τοὺς δασκάλους καὶ συμμαθητές του!

Γίνεκε γιατρός, μηχανικός, χημικός, μαθηματικός, ἀστρονόμος, ὑπνωτιστής... Σπούδασε καὶ κάθε ἄλλη ἐπιστήμη καὶ τέχνη!...

Τέλος καὶ με τ' ἀφάνταστα πλούτη ποὺ εἶχε συγκεντρώσει πουλῶντας τὰ τεράστια «ματωμένα» διαμάντια, ἔβαλε σ' ἐνέργεια τὴν πραγματοποίησι τοῦ μεγάλου ὄνειρου του:

Ἀγόρασε ἓνα γερὸ καὶ γρήγορο καράβι. Γέμισε τ' ἀμπάρια του με κάθε λογῆς ἐργαλεῖα, ὑλικά καὶ κονσερβαρισμένα τρόφιμα. Πῆρε ἀκόμα κ' ἑκατὸ ἀπὸ τοὺς καλύτερους τεχνίτες καὶ μαστόρους τῆς Ἀμερικῆς. Καὶ κυβερνῶντας ὁ ἴδιος τόσο κάφος του ξεκίνησε γιὰ τὴ μακρινὴ θάλασσα τῆς Ἀφρικῆς...

ΤΟ ΚΑΣΤΡΟ ΤΗΣ ΣΥΜΦΟΡΑΣ

Ἐκεῖ, ψάχνοντας, διάλεξε τὸ μεγάλο ξερονήσι ποὺ ξέριμνε. Καὶ ἀπεβίβασε τοὺς ἀνθρώ-

πους του. Καὶ ξεφόρτωσε τὰ ἐργαλεῖα καὶ τὰ ὑλικά του.

Οἱ μαστόροι καὶ οἱ τεχνίτες του ἀνοῖξαν τεράστιες ὀπτικές ἀκαταπακτές κάτω ἀπὸ τὰ βράχια τοῦ ξερονησιοῦ. Καὶ πάνω ἀπ' αὐτές τοῦ χτίσαν ἓνο παράξενο στρογγυλὸ κτίριο. Σὰν κάστρο τοῦ παλαιοῦ καιροῦ. Χτισμένο ἀπὸ τεράστια κι ἀκανόνιστα μαυροπράσινα βράχια!...

Αὐτοὶ τοῦ φτιάξαν ἀκόμα τοὺς ὑπόγειους διαδρόμους, τὶς κρυψῶνες, τὶς ἐξόδους κινδύνου καὶ ὅλα τ' ἄλλα καταχθόνια συμπληρώματα τοῦ μυστηριώδους Πύργου του.

Ἀμέτρητα ἦταν τὰ μυστικά τοῦ σατανικοῦ αὐτοῦ Κάστρου!...

Οἱ ἑκατὸ τεχνίτες καὶ μαστόροι δούλεψαν σκληρὰ ἓναν ὁλόκληρο χρόνον. Μέρα καὶ νύχτα!...

Ὡστόσο κάποτε ὅλα τελείωσαν. Ὁ Πύργος τοῦ «Σκοτεινοῦ Ἀνθρώπου», ἢ τοῦ «Κίτρινου Σατανᾶ» ὅπως τὸν ἔλεγαν, ἦταν πιά ἔτοιμος!...

Ὁ παντογνώστης καὶ παντοδύναμος Τσέν Χου δὲν φάνηκε καθόλου ἀχάριστος! Πλήρωσε με τὸ παραπάνω τοὺς ἀνθρώπους ποὺ τὸν δούλεψαν...

Τὴν ἄλλη μέρα με τὸ καράβι του θὰ τοὺς ξαναγύριζε στὴ μακρινὴ Ἀμερικὴ. Στὰ σπίτια τους. Κοντὰ στὶς γυναῖκες καὶ στὰ παιδιὰ τους. Ποὺ ἔναν ὁλόκληρο χρόνο τοὺς εἶχαν στερηθῇ καὶ νοσταλγήσει...

Ἔτσι, τὸ τελευταῖο αὐτὸ βράδυ ποὺ θάμεναν στὸ ξερο-

νήσι ἔπρεπε νὰ τὸ γλεντήσουν. Καὶ ὁ «Σοφὸς Διάβολος» — ὅπως λέγαν μεταξύ τους τὸν παράξενο Κινέζο — ἔκανε ἓνα μεγάλο τραπέζι στοὺς ἑκατὸ συνεργάτες του...

Στὸ τραπέζι αὐτό, καὶ γιὰ πρώτη φορά, τοὺς ἐπέτρεψε νὰ πιοῦνε...

Στ' ἀμπάρια τοῦ Πύργου τοῦ ἐκτὸς ἀπὸ τὰ τρόφιμα καὶ τὸ νερό, βρισκόταν κι ἓνα μο ναδικὸ μεγάλο βαρέλι. Γεμᾶτο ἀπὸ βαρὺ δυνατὸ ροῦμι...

— Πάρτε το παιδιά! Πιέτε ὅσο θέλετε ἀπόψε! Χαλάλι σας!...

Τὸ γλέντι κράτησε πέρ' ἀπὸ τὰ μεσάνυχτα.

Ὁ Τσὲν Χού ἦταν ὁ μόνος ποὺ δὲν ἔφερε τὸ ποτήρι στὰ χεῖλια του... Ὁ μόνος ποὺ δὲν μέθυσε!...

Οἱ ἄλλοι ὅμως, θὲς ἀπ' τὴ χαρὰ ποὺ θὰ ξαναγύριζαν στὴν Πατρίδα, θὲς ἀπὸ τὴ λα χιτάρρα τους ποῦχαν νὰ πιοῦν ἓνα ὀλόκληρο χρόνον, γίναν ἀπ' τὸ πολὺ πιοτὸ σὲ κακὰ χάλια!...

Ὁ Πύργος εἶχε ἓνα σωρὸ ὑπόγειες κρυφὲς καταπακτές. Αὐτοὶ οἱ ἴδιοι μαστόροι καὶ τεχνίτες, τὶς εἶχαν ἀνοίξει κάτω βαθειὰ μέσα στὰ βράχια...

Ὁ «Σκοτεινὸς Ἄνθρωπος» τοὺς παρέσυρε μεθυσμένους σὲ μιὰ ἀπ' αὐτές...

Ἐκεῖ οἱ ἑκατὸ γλεντοκόποι, ἀπὸ τὴ βαρειά ζάλη τοῦ πιοτοῦ, ἀποκοιμήθηκαν ἓνας - ἓνας...

Ο ΘΑΛΑΜΟΣ ΤΩΝ ΜΕΛΕΘΘΑΝΑΤΩΝ!

Καὶ ὁ ἀπαίσιος, ἀχάριστος Τσὲν - Χού, βγῆκε ἀπὸ τὴν καταπακτὴ κλείνοντας κι αὐτὸν παρώνοντας πίσω του τὴ χοντρή καὶ βαρειά σιδερένια πόρτα της!...

Ἀπὸ τὴ στιγμή αὐτὴ τοὺς εἶχε θάψει ζωντανούς! Καμμιὰ ἀνθρώπινη δύναμι δὲν θὰ μποροῦσε νὰ τοὺς βγάλῃ ἀπ' ἐκεῖ. Νὰ τοὺς σώσῃ μέσ' ἀπ' αὐτὸ τὸν φρικτὸ πέτρινο τάφο.

.....

Γιὰ πολλὰς μέρες καὶ νύχτες ὁ ἀπαίσιος Κακοῦργος ἀκούγε ἀτάραχος τὶς πονεμένες ἐπικλήσεις τους. Τ' ἀπεγνωσμένα καὶ τραγικὰ ξεφωνητὰ καὶ τοὺς βόγγους τῶν ἑκατὸ ἀμοιρῶν ἀνθρώπων...

Κι' ὄχι μονάχ' αὐτό. Μὰ μὲ μιὰ συσκευή φωτεινῶν ἀκτίνων κατὰφερνε νὰ βλέπῃ, πάνω! ἓνα καντράν (*), τὸ ἐσωτερικὸ τῆς μοιραίας καταπακτῆς

Ἡ κακιὰ ψυχὴ τοῦ ἔνοιωθε ἀνείπωτη ἡδονὴ στὸ τραγικὸ αὐτὸ θέαμα!

Ἡ δίψα, ἡ πείνα καὶ ὁ τρόμος τοῦ θανάτου, εἶχαν κάνει

(*) Ἕνα μικρὸ πλαίσιο ποὺ προβάλλονται εἰκόνες. Κάτι παρόμοιο μ' ἐκεῖνα ποὺ ἔχουν οἱ συσκευὲς τηλεοράσεως. Μιά μικρὴ ὁθὼν σὰν τοῦ κινηματογράφου.

τὸ λογικὸ τῶν θυμάτων του νὰ σαλέψῃ. Ὁ ἕνας ἄρχισε νὰ σπαράξῃ τὸν ἄλλον!...

Σκηνὲς ἀφάνταστης φρίκης ξετυλίγονταν στὸ βάθος τοῦ μισοσκοτεινοῦ πέτρινου τάφου.

Κάθε μέρα ξεψυχοῦσαν πέντε καὶ δέκα ἀπ' αὐτούς.

Οἱ ἀναθυμιάσεις τῶν πτωμάτων τους συντομεύουν τὴ ζωὴ καὶ τῶν ἄλλων.

Ὡσπου, τέλος, κάποια νύχτα ἀφήνει τὴ στερνὴ του πνοὴ καὶ ὁ τελευταῖος: Ὁ ἑκατοστός.

Ὁ ἀπαίσιος Τσέν Χού, κλείνει τὴ συσκευὴ ποὺ παρακολουθοῦσε τὴν τραγωδίαν τους. Τὸ διασκεδαστικὸ, γι' αὐτόν, θάχα εἶχε τελειώσει πιά!...

Καὶ καυχᾶται, μονάχος του τώρα, μέσα στὸν ἀπέραντο πύργο τοῦ τρόμου καὶ τῆς φρίκης:

— Χά, χά, χά!... Ἀνόητοι ποὺ ἦτανε!... Πίστεψαν πὼς θὰ τοὺς ἀφήσω νὰ ξαναγυρίσουν στὴν Ἀμερικὴ! Χά, χά, χά!... Γιὰ νὰ διαδόσουν τὰ μυστικὰ τοῦ κάστρου μου!...

Ὅχι!... Κανένας ἄλλος, ἐκτὸς ἀπὸ μένα, δὲν πρέπει νὰ τὰ ξέρῃ! Κανένας δὲν θὰ τὰ μάθῃ ποτέ!...

Ἔτσι, πρὶν ἀπὸ λίγον καιρὸ, κτίστηκε τὸ Κάστρο τῆς συμφορᾶς. Τὸ τρομακτικὸ ἄντρο τοῦ «Σκοτεινοῦ Ἀνθρώπου», τοῦ «Κίτρινου Διαβόλου», τοῦ «Σοφοῦ Σατανᾶ»!

Κάτω, στὶς βαθιεῖς ὑπόγειες κατακόμβες του, εἶναι συγκεντρωμένα ἀμέτρητα παράξενα σύνεργα. Ὅλες οἱ σατανι-

κὲς συσκευὲς τοῦ πολιτισμένου Κόσμου! Κι' ὅσες ἄλλες ἀκόμα ἔχει ἐπινοήσῃ ὁ ἐγκληματικὸς ἐγκέφαλος τοῦ ἀπαίσιου Τσέν Χού!

Κι' ἐκεῖ, μονάχος πιά, μελετᾶει καὶ πειραματίζεται. Ἐκεῖ καταστρώνει τὰ φοβερὰ του σχέδια.

Τὸ μεγάλο καὶ μοναδικὸ ὄνειρο τῆς ζωῆς του —ὅπως εἶπαμε— εἶναι νὰ γίνῃ παντοδύναμος! Νὰ γίνῃ ὁ φόβος καὶ ὁ τρόμος τῶν συνανθρώπων του!

... ..

ΕΠΙΔΡΟΜΗ ΤΕΡΑΤΩΝ!

Εἶναι νύχτα βαθειά. Περαισμένα μεσάνυχτα.

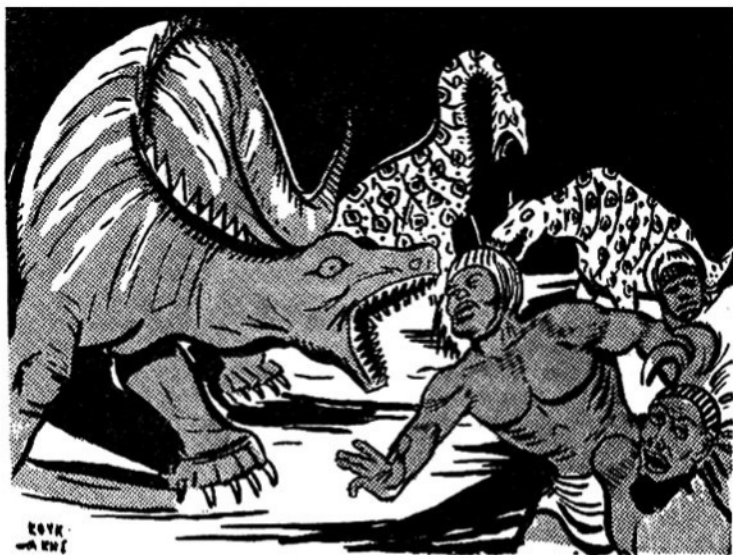
Ἐνα μεγάλο καὶ ὀλόγιμο φεγγάρι λάμπει στὸν οὐρανό!

Ὅμως ἡ ζούγκλα εἶναι ἀνάστατη!... Τρομακτικὰ θεριὰ καὶ τέρατα ἔχουν παρουσιαστῇ!...

Ὁ Ταρζάν καὶ ἡ Τζέιν τρέχουν ἀλαφιασμένοι... Ἡ μαύρη σιλουέττα ἐνὸς τεράστιου Χάρου, φτερουγίζει πάνω ἀπὸ τὰ κεφάλια τους. Τοὺς κυνηγáει... Κάθε τόσο ἀπλῶναι τὰ μακρὰ οκελετωμένα χέρια του. Κάνει νὰ τοὺς ἀρπάξῃ!...

.....

Τὴν ἴδια στιγμὴ στὸ βουνὸ τοῦ Γκασούρ, κάτι παρόμοιο γίνεταί: Ἐνα ἀφάνταστα μεγάλο κάτασπρό ὄρνις, μὲ κοκ-

Τρομακτικά θηριά και προϊστορικά τέρατα έχουν κατακλίσει την άπέραντη κι' άγρια Ζούγκλα. Φρίκη και Κόλασις βασιλεύει παντού.

καλένια φτερά και λεπιδωτό κορμί, φέρνει βόλτες πάνω από τα βράχια της κορφής. Πασχίζει να τους αρπάξει και να τους σπαράξει με τα φοβερά γαμπά νύχια του!...

Οι δυο άτρόμητοι μελαψοί σύντροφοι, αυτή τη φορά ούτε σκέψι κάνουν ν' αντισταθούν στο άπαίσιο τούτο Τέρας...

Μονάχα τὸ λεπιδωτό κορμί του είναι μεγάλο ὅσο κ' ἕνας ἐλέφαντας! Μ' ἀνοιχτὲς τὶς φτεροῦγες του φαίνεται ἀκόμα πιὸ τεράστιο. Πιὸ τρομακτικό!...

Ὁ Γκαούρ καὶ ἡ Ταταμπού, στὴν ἀρχὴ, τρέχουν ἐδῶ κ' ἐκεῖ γιὰ νὰ μπορέσουν νὰ τοῦ ξεφύγουν. Ὅμως ἡ κορφή τοῦ βουνοῦ τοὺς δὲν εἶναι ἀπέραντη. Μὰ οὔτε καὶ σὸ ἐσωτερικὸ τῆς σπηλιάς τοὺς ἀποφασίζουν νὰ κρυφτοῦν.

Ξέρουν καλὰ πῶς τὸ τρομερὸ ὄρνιο θὰ χῶση μέσα τὸ λαὶ μὲ τὸ πόδι του. Καὶ θὰ τοὺς ἀρπάξει...

Ἔτσι ἀρχίζουν, σὰν τρελοὶ, νὰ πηδοῦν καὶ νὰ κατεβαίνουν τ' ἀπόκρημνα βράχια...

Ὡσπου, φθάνουν κάτω. Καὶ

συνεχίζουν νά τρέχουν αλαφια σμένοι...

"Ομως, ταυτόχρονα κι' άλλα τέρατα παρουσιάζονται δε ξιά κι' άριστερά τους! Μοιάζουν με προϊστορικά θηριά που άλωνίζουν μανιασμένα την άπεραντη Ζούγκλα.

Τά «πραγματικά» θηριά της έχουν μουλώσει τρομαγμένα στις φωλιές τους. "Αχνα δέν βγάζουν άπ' τά στόματά τους.

Οί μαύροι Ιθαγενείς έχουν παρατήσει τά χορταρένια καλύβια καί τά χωριά τους... Φεύγουν πανικόβλητοι, οί άμοιροι, ούρλιάζοντας άπό τρόμο καί φρίκη:

— Χουρούχ βαρχά ζελβίν! Χουρούχ βαρχά ζελβίν!...

Σά νά λένε:

— "Ανοιξε γής νά μās καταπιής!...

Τόσο μεγάλη είναι — άλλοί μονο — ή άπόγνωσι καί ή άπελπισία τους!...

ΤΑ ΜΥΣΤΗΡΙΩΔΗ ΟΝΤΑ

"Ομως συμβαίνει καί κάτι πολύ παράξενο:

Τά τέρατα αυτά που έχουν κάνει έπιδρομή στη Ζούγκλα, δέν βγάζουν καμμία φωνή. Ούτε καί τά τεράστια βαρεία πόδια τους κάνουν τόν παραμικρό θόρυβο καθώς κτυπούν στο έδαφος!...

Μά καί κάτι άλλο άκόμα :

Παρ' όλο που συχνά ποδοπατάνε τους Ιθαγενείς, αυτοί δέν παθαίνουν τίποτα! Ούτε καν νοιώθουν τό βάρος τους. Λές καί τά τέρατα που περνούν άπό πάνω τους είναι άπό άέρα... "Από καπνό... "Από

τίποτα!...

Σέ μιá στιγμή, ό τρομακτικός Χάρος, που κυνηγάει τό άρχοντικό ζευγάρι της Ζούγκλας, άπλώνει τό σκελετωμένο χέρι του. Χουφτιάζει τη Τζέιν!...

Καί νά : ή συντρόφισσα του Ταρζάν δέν νοιώθει τίποτα!... "Ούτε την παραμικρή έπαφή!...

Τό ίδιο συμβαίνει καί με τό τρομακτικό λευκό όρνιο που κυνηγάει τους δυό μελαψούς συντρόφους.

Κι αυτό, σε μιá στιγμή, χαμηλώνει.. "Αρπάζει με τά γαμψά νύχια των ποδαριών του τόν Γκαούρ καί την Ταταμ-πού!

"Ομως τίποτα καί πάλι! Δέν νοιώθουν ούτε τ' άγγιγμά του! Σά νά τους άγκάλιασε ένας άέρας. "Ενα τίποτα!

Μά τί είναι λοιπόν, αυτά τά φοβερά όντα που έχουν ξεχυθή καί τρομοκρατούν θηριά κι' ανθρώπους της Ζούγκλας; Είναι τέρατα πραγματικά; "Η φανταστικά όράματα των ματιών τους;!

"Ο Ταρζάν καί ή Τζέιν τρέχουν άκόμα αλαφιασμένοι. Τραβούν κατá την "Ανατολή. Βιάζονται νά φθάσουν στο πέτρινο βουνό. Νά συναντηθούν με τόν Γκαούρ καί την Ταταμ-πού.

Τόν Κραγιαμπού, τόν γιό τους φοβήθηκαν νά τόν πάρουν μαζί. Τόν έχουν αφήσει στη σπηλιά τους.

.....
"Αλλά κ' οί δυό μελαψοί "Ελληνες κάνουν τό ίδιο. Τρέ

χουν κι αυτοί προς τη Δύση...
 "Ετσι, στη μέση του δρόμου
 τὰ δυο ζευγάρια συναντώνται.

Τὸν Ταρζάν καὶ τὴν Τζέιν
 κυνηγάει ὁ τρομακτικὸς σκελε-
 τωμένος Χάρος! Τὸν Γκαούρ
 καὶ τὴν Ταταμπού τὸ τεράστιο
 καὶ κάτασπρο λεπιδωτὸ ὄρνιο
 μὲ τὰ κοκαλénια φτερά!...

Καὶ νά: Τὰ δυο αὐτὰ τέρα-
 τα βρίσκονται τώρα ἀντίκρυ.
 Χαμηλώνοντας ἀμέσως προσ-
 γειώνονται... Γιά λίγες στιγ-
 μὲς μένουν ἀκίνητα σὰν ἀνα-
 ποφάσιστα!

Τέλος, πρῶτο τὸ ἀποκρου-
 στικὸ ὄρνιο κινεῖται. Κάνει
 τὴν ἀρχὴ καὶ μανιασμένο χύ-
 νεται πάνω στὸ Χάρο! Ἀρχί-
 ζει νὰ τὸν κτυπάει μὲ τὸ φοβε-
 ρὸ ράμφος του...

Ἐκεῖνος, ἀρπάζει ἀμέσως
 τ' Ὄρνιο ἀπὸ τὸ λαϊμό. Οἱ
 κοκκαλιάρικες παλάμες του
 τὸ σφίγγουν μὲ λύσσα. Ζητάει
 νὰ τὸ πνίξη!

Ὁ Γκαούρ, ὁ Ταρζάν κ' οἱ
 δυο πανώριες συντρόφισσές
 τους βρίσκουν τώρα τὴν εὐκαι-
 ρία. Καί, βάζοντάς το στὰ πό-
 δια τρέχουν μὲ κατεύθυνσι
 πρὸς τὸ βορριά!...

Ἀσυναίσθητα ὅλοι τους τρα-
 θάνε γιὰ τὰ χαλάσματα τοῦ
 ἀρχαίου Ναοῦ. Ἐκεῖ ποῦ βρί-
 σκεται ἡ βαθεῖα κατακόμβη
 τοῦ μονόφθαλμου Μάγου τῆς
 Ζούγκλας. Τοῦ παντοδύναμου
 Νάχρα Ντοῦ!

Καθὼς τρέχουν ἡ Ταταμ-
 ποῦ ρωτάει τὴ Τζέιν:

— Τὸν Κραγιαμποῦ ποῦ τὸν
 ἀφήσατε;

— Στὴν ὑπόγεια κρυψὼνα
 τῆς σπηλιάς μας, τῆς ἀποκρί-

νεται. Φοβηθήκαμε νὰ τὸν πὰ-
 ρουμε μαζί μας... Πάντως ἐ-
 κεί ποῦ βρίσκεται κανένας ἀν-
 θρώπος ἢ θηριὸ θὰ μπορέσῃ νὰ
 τὸν ἀνακαλύψῃ!

ΣΤΗΝ ΚΑΤΑΚΟΜΒΗ ΤΗΣ ΦΡΙΚΗΣ

Οἱ τέσσερις σύντροφοι, φθά-
 νουν τέλος, λαχανιασμένοι στὰ
 χαλάσματα τοῦ Ἀρχαίου Να-
 οῦ τῶν Ἰθαγενῶν. Καὶ κατε-
 βαίνουν τ' ἀμέτρητα χωματέ-
 νια σκαλοπάτια τῆς φρικτῆς
 κατακόμβης μὲ τ' ἀνθρώπινα
 κόκκαλα, τὶς νεκροκεφαλές,
 τὰ βαλσαμωμένα φίδια καὶ τὶς
 νυχτερίδες...

Ὁ παντοδύναμος μονόφθαλ-
 μος Μάγος φαίνεται ἀνήσυ-
 χος. Κι' ὅταν οἱ δυο ἄντρες
 κάνουν νὰ τοῦ ἐξηγήσουν τοὺς
 διακόπτε:

— Μὴ μοῦ λέτε τίποτα, ἀγα-
 πητοί μου! Τὸ φοβερὸ κακὸ
 ποῦ αὐτὴ τῇ στιγμῇ, γίνεται
 πάνω στὴ Ζούγκλα, τὸ βλέπω!
 Τὸ ξέρω!.. Ὅμως εἰμαι γέρος
 τώρα καὶ τὰ πόδια μου «πια-
 σμένον» ἀπὸ τοὺς ρευματι-
 σμούς... Δὲν νοιώθω πιὰ οὔτε
 διάθεσι, οὔτε κουράγιο γιὰ τέ-
 τοιες περιπέτειες. Ὅμως...

Μένει γιὰ λίγες στιγμὲς σιω-
 πηλὸς καὶ βαθεῖα συλλογισμέ-
 νος. Ὑστερα, συνεχίζει ἀνα-
 στενάζοντας:

— Ἐχω ἀμέτρητα μαγικά
 φίλτρα ποῦ μπορῶ νὰ κατορ-
 θώσω τὰ πάντα: Ἐναν ἀδύ-
 ναμο νὰ τὸν κάνω θηριὸ ἀνή-
 μερο! Ἐναν γέρο νὰ τὸν ξα-
 νακάνω παιδί... Ἐναν νεκρὸ
 νὰ τὸν ἀναστήσω. Νὰ θγῇ μο

νάχος απ' τὸν τάφο του!...

»Μὰ τί νὰ κάνω; "Ολ' αὐτὰ δὲν ἔχουν πέρασι πάνω σ' ἐμέ νὰ τὸν ἴδιον!... Τοὺς ρευματισμοὺς τῶν ἄλλων μπορῶ εὐκολὰ νὰ τοὺς γιαιτρέψω. Τοὺς δικούς μου ὅμως ὄχι!... Μὰ οὔτε καὶ τὰ δικά μου γηρατειὰ μπορῶ νὰ διώξω.. Αὐτὰ μ' ἔχουν τσακίσει!...

»Ἄς εἶναι εὐλογημένον τ' ὄνομα τοῦ μεγάλου Θεοῦ μου! Αὐτὸς ἔχει κανονίσει τὰ παντοδύναμα φίλτρα τῶν Μάγων νὰ κάνουν θαύματα στοὺς ἄλλους. "Ομως ὄχι καὶ σ' αὐτοὺς τοὺς ἴδιους!

Καὶ ὁ Νάχρα - Ντού συνεχίζει:

— Νοιώθω τὸ μαῦρο Θάνατο, μέρα μὲ τὴν ἡμέρα νὰ ζυγώνη!... Μὰ καὶ πάλι θὰ τὸ σκεφτῶ... Μπορεῖ κάποιον τρόπο νὰ βρῶ... Ἴσως κάτι νὰ κάνω...

Ὁ Ταρζάν δὲν κρατιέται ἄλλο. Τὸν ρωτᾷ ἀνυπόμονα:

— Πέσ' μου, Νάχρα - Ντού: Τί κακὸ εἶναι αὐτὸ ποὺ βρῆκε τὴ Ζούγκλα; Ποιὸς στέλνει τ' ἀλόκοτα καὶ τρομακτικὰ θεριὰ καὶ τέρατα ποὺ μᾶς κυνηγᾶνε; Ποὺ σκορπιίζουν τὸν τρόπο καὶ τὸν πανικὸ στοὺς ἴθα γενεῖς καὶ σ' ὅλους μας;

Ὁ μονόφθαλμος Μάγος μουρμουρίζει:

— Αὐτὰ ποὺ βλέπετε, φίλοι μου, δὲν εἶναι οὔτε πραγματικά θεριὰ, οὔτε πραγματικὰ τέρατα...

— Ἀλλὰ τί εἶναι; ρωτᾷ παραξενεμένος ὁ Γκαούρ.

Ὁ Νάχρα - Ντού ἀποφεύγει ν' ἀπαντήσῃ στὴν ἐρώτησιν

του. Συνεχίζει σὰ νὰ μὴ τὸν ἀκουσε:

— Μὰ οὔτε ξέρω ποιὸς τὰ στέλνει. Οὔτε καὶ μπορῶ νὰ φανταστῶ ποιὸς εἶναι ὁ σκοπὸς του!...

»Ὅμως κ' ἐμεῖς δὲν πρέπει νὰ καθήσουμε μὲ σταυρωμένα χέρια. Ὅποιος κι ἂν εἶναι αὐτὸς ὁ κακοῦργος, θὰ καλοπεράσῃ μαζὶ μου καὶ μαζὶ σας!

ΠΑΡΑΞΕΝΕΣ ΠΡΟΕΤΟΙΜΑΣΙΕΣ

Τὸ μοναδικὸ πράσινο μάτι τοῦ παντοδύναμου Μάγου, λάμπει τώρα ἄγρια καὶ παράξενα!...

Κι ἀμέσως καθισμένος σταυροπόδι καθὼς βρίσκεται πάνω στὰ κόκκαλα καὶ τὶς νεκροκεφαλές, ἀπλώνει τὸ σκελετωμένο χέρι του. Τὸ χώνει σ' ἐνα πῆλινο δοχεῖο μ' εὐρύχωρο ἄνοιγμα. Καὶ ψαχουλεύοντας βγάζει γρήγορ' ἀπὸ μέσα ἐναν μεγάλο ζωντανὸ μαῦρο σκορπιό.

Ἀμέσως κι ἀπὸ κάποιον ἄλλο πῆλινο θάζο παίρνει μὲ τὰ κοκκαλιάρικα δάχτυλά του λίγη πράσινη σκόνη. Τὴ ρίχνει πάνω στὸ σκορπιό. Ἐνῶ ταυτόχρονα μουρμουρίζει παράξενα μαγικὰ λόγια...

Τέλος, σηκώνει ἀπότομα τὸ χέρι του. Κι' ἀρπάζει στὸν ἄρα μιὰ νυχτερίδα. Ἀπ' αὐτὲς ποὺ φτερουγίζουν συνεχῶς μέσα στὴ μισοσκοτεινὴ καταπακτή του.

Καὶ νά: Τῆς ξερριζώνει ἅπωνα τὶς φτεροῦγες. Καί, ματωμένες καθὼς εἶναι, τὶς κολ

λάει άμέσως στὰ πλευρά του σκορπιού.

Τώρα, άπλώνοντας τὸ χέρι του, δίνει τὸν σκορπιὸ στὸν Ταρζάν.

Όμως, ὁ "Αρχοντας τῆς Ζούγκλας διστάζει νὰ τὸν πάρῃ. Συλλογιέται τὸ φαρμακὲρὸ κεντρί του.

Ὁ Νάχρα - Ντου μурμουρίζει μὲ προτεταμένο τὸ χέρι. Τὰ λόγια του εἶναι παρὰ ξένα:

— Πάρ' τον, παιδί μου! Τὸ «τεράστιο αὐτὸ θηριὸ» δὲν θὰ σὲ πειράξῃ. Οὔτε σ' ἐσένα, οὔτε στοὺς συντρόφους σου θὰ

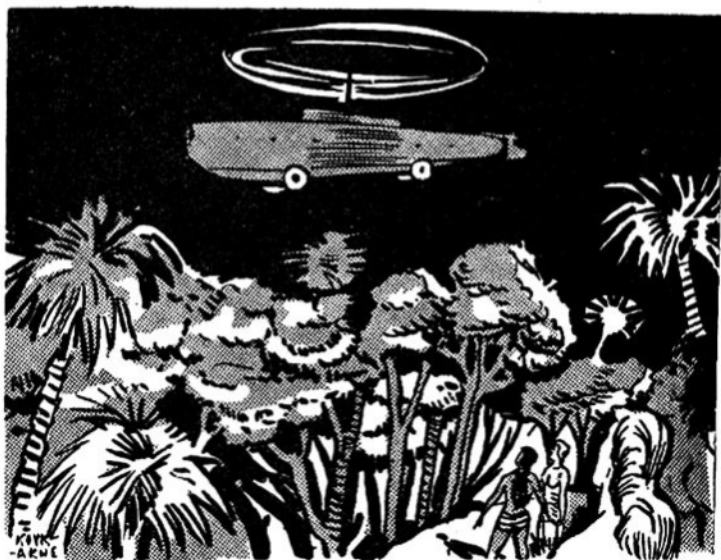
κάνῃ ποτὲ κακό!... Μόνο ἀλλοίμονο στοὺς ἐχθροὺς σας!

Ὁ "Αρχοντας τῆς Ζούγκλας, δὲν πορεῖ νὰ καταλάβῃ ποῖο εἶναι τὸ «τεράστιο θηριὸ» ποὺ εἶπε ὁ Μάγος. Φαντάζεται πὼς μπορεῖ καὶ νὰ τοῦχη σάλεψη τὸ λογικό!...

Ἔτσι, κάνει τὴν καρδιά του σίδερο, ὅπως λένε, καὶ παίρνει στὰ χέρια του τὸν σκορπιὸ!..

Ὁ Νάχρα - Ντου τοὺς διώχνει τώρα μὲ βιάσι:

— Γρήγορα νὰ φύγετε ὅλοι σας!... Ὅσο μπορεῖτε πιὸ γρήγορα!... Νὰ βγῆτε πάνω στὴ Ζούγκλα. Οὔτε στιγμή δὲν

Μιά παράξενη ἱπτάμενη συσκευή παρουσιάζεται στὸν οὐρανὸ τῆς Ζούγκλας. Τὰ τρομακτικὰ θηριὰ καὶ τέρατα ἔχουν ἐξαφάνιστῃ.

πρέπει πιά νά μείνεται' ἐδῶ μέσα. Τό τρομακτικό θεριό πού κρατάει ὁ Ταρζάν θά μᾶς κολήσῃ δλους στά γύρω τοιχώματα τῆς καταπακτῆς. Θά μᾶς λύσῃ!... Ναί... Θά γίνη κάτι πού δέν θά πιστεύετε στά μάτια σας!... Φευγάτε λοιπόν! Μονάχα ἡ ἄπλα θά σᾶς σώσῃ. Μονάχα ὁ ἄνοιχτος δρίζοντας καί ὁ ἐλεύθερος χῶρος!...

Ὁ Ταρζάν, ὁ Γκαούρ, ἡ Τζέιν κ' ἡ Ταταμπού, δέν κατалаβαίνουν πάλι τ' ἄλόκοτα λόγια τοῦ Μάγου. Ἀρχίζουν νά βεβαιώνωνται πιά πῶς τὸ λογικό του ἔχει σαλέψῃ...

Ὁ Νάχρα - Ντού ξεφωνίζει τώρα ἄγρια:

— "Ἐξω λοιπόν, ὅλοι!... Ἐξω σᾶς εἶπα!..."

Καί ταυτόχρονα χάνεται ἀπὸ μπροστά τους. Σάν μαῦρος καπνὸς πού τὸν φύσηξε δυνατὸς ἀέρας!... Τὴν ἴδια στιγμή ὁ Ἀρχοντας τῆς Ζούγκλας νοιώθει στὴν παλάμη του ἕνα παράξενο τίναγμα τοῦ σκροπιού πού κρατάει... Λὲς καί στὸ μαῦρο λεπιδωτὸ κορμὶ του διοχετεύτηκε ξαφνικά δυνatὸ ἡλεκτρικὸ ρεῦμα.

Ἀνήσυχτοι ἀπομένουν τώρα, οἱ τέσσερις σύντροφοι, γιὰ τὴ μυστηριώδη ἐξαφάνισι τοῦ Μάγου. Προαισθάνονται πῶς καί τι πολὺ φοβερὸ πρόκειται νά γίνη!...

Καί νά: Γυρίζοντας ἀμέσως θιαστικοὶ ἀνεβαίνουν τ' ἀμέτρητα χωματένια σκαλοπάτια τῆς φρικτῆς κατακόμβης... Ὡσπου κάποτε θγαίνουν στὸν ἀπάνω Κόσμο.

Ἀπὸ μακριὰ ξαναφτάνουν στ' αὐτιά τους τ' ἀπεγνωσμένα ξεφωνητὰ τῶν ἄμοιρων ἱθαγενῶν. Μαζί μὲ τὶς στριγγλιές τῶν γυναικῶν καί τὰ κλάματα τῶν παιδιῶν τους!...

Εἶναι φανερὸ πῶς τ' ἄλόκοτα τέρατα ἐξακολουθοῦν νά τριγυρίζουν στὴ Ζούγκλα. Νά τοὺς κυνηγᾶνε!...

Ἀκόμα κι ἄγρια οὐρλιαχτὰ θεριῶν σχίζουν τὸν ἀέρα. Τρομαγμένα κ' ἐκεῖνα θάχουν ἐγ καταλείψει τὶς φωλῆς τους καί τὶς κρυψῶνες τους. Καί θά ζητᾶνε στὴ φυγὴ τὴ σωτηρία τους ἀπὸ τὸ ἀναπάντεχο κακὸ πού βρῆκε τὴ Ζούγκλα!

ΤΕΡΑΣ ENANTION ΤΕΡΑΤΩΝ

Ὅμως νά : Ὁ φτερωτὸς σκροπιὸς πού ὁ Ταρζάν κρατᾷ στὰ χέρια του, ἀρχίζει ἔαφνικά τώρα νά μεγαλώνῃ. Νά γίνεται πιὸ βαρὺς!...

Ὁ Ἀρχοντας τῆς Ζούγκλας τὸν παρατάει ἀνήσυχος. Τὸν ἀφήνει νά πέσῃ κάτω...

Κι ὅλοι τώρα — στὸ φῶς τοῦ ὀλόγιμου φεγγαριοῦ — κυττάζουν μὲ φρίκη καί δέος τὸ στοιχειωμένο ἔρπετο.

Ἀπὸ στιγμή σὲ στιγμή τὸ βλέπουν νά διπλασιάζεται σὲ μέγεθος...

Οἱ τέσσερις σύντροφοι ὅλο καί ξεμακραίνουν ἀπὸ κοντά του. Τὸ σῶμα τοῦ Σκροπιού, καθὼς μεγαλώνει πιάνει τὸ χῶρο γύρω του. Τοὺς ἀναγκάζει νά ὑποχωροῦν...

Ἔτσι, σὲ λίγο, τὸ ἄλλοτε μικρὸ ἔρπετο, παίρνει τερά

στιες διαστοάσεις!... "Έχει γίνε
 νει ένα γιγάντιο φτερωτό τέ
 ρας. Τρομακτικό στην εμφάνι
 σι!...

"Ο Νάχρα - Ντού κάτι ήξε
 ρε πού τούς είπε ν' ανέβουν
 άμέσως επάνω... "Αν ό Σκρο
 πιδς μεγάλωνε κάτω στην κα
 ταπακτή του, φρικτό θάνατο
 θά είχαν βρή όλοι τους. Θά
 τούς είχε συνθλίψει και λυώ
 σει στά γύρω τοιχώματα!...

Και νά τό μαύρο αυτό Τέ
 ρας προχωρεί τώρα...

Τά αλωνόβια δέντρα τής
 Ζούγκλας σπάζουν και γκρε
 μίζονται στο πέραςμά του...
 Καμμιιά δύναμι δέν θά μπορού
 σε ν' άντισταθή στο ύπερφυσι
 κό αυτό δημιούργημα του παν
 τοδύναμου Μάγου!... Οί τε
 ράστιες δαγκάνες του θά μπο
 ρούσαν ν' άρπάξουν και νά
 σηκώσουν όλόκληρον "Ελέ
 φαντα!...

Τέλος, άνοίγει τις νυχτερι
 δένιες φτερουγες του πού έ
 χουν γίνει κι' αυτές άπέραν
 τες! Και κουνώντας τες με ά
 φάνταστη δύναμι κι όρμη, "Α
 πογειώνεται! "Ανεβαίνει πά
 νω από τις θεόρατες κορφές
 τών δέντρων!...

"Όμως, σχεδόν άμέσως, και
 κάτι άλλο άπίστευτο γίνεται:
 "Από τό στόμα του γιγάντιου
 φτερωτού Σκροπιού άντηχεί,
 άφάνταστα δυνατά, ή βραχνή
 κ' υπόκωφη φωνή του Νάχρα
 Ντού!... Και λείει αυτά τά,
 παράξενα πάλι, λόγια:

— "Επί τέλους!... "Εφτά
 σε ή ώρα πού ή «"Επιστήμη»
 θά μονομαχήση με τή «Μα
 γεία»!... "Όμως κουράγιο,

φίλοι μου!... "Εγώ είμαι μα
 ζι σας!... Κανένας δέν θά
 μπορέση νά καταστρέψη τή
 Ζούγκλα μας! "Όσο σοφός!
 "Όσο δυνατός κι' άν είναι!...

"Ο Γκαούρ ό Ταρζάν, ή Τα
 ταμπού και ή Τζέϊν έχουν
 μαρμαρώσει άκίνητοι στις θέ
 σεις πού βρίσκονται. Με τά
 κεφάλια άνασηκωμένα πρδς τό
 γιγάντιο φτερωτό Τέρας πού,
 πριν λίγο, ό "Αρχοντας τής
 Ζούγκλας τό κρατούσε στά χέ
 ρια του!...

«ΠΡΟΒΟΛΗ ΦΑΝΤΑΣΜΑΤΩΝ»!

Και τώρα άς ξαναγυρίσου
 με στο μακρινό ξερονήσι με
 τά μαυροπράσινα βράχια, τά
 θαλασσινά φίδια, τούς γλά
 ρους και τις φώκες του...

"Εκεί πού ύψωνεται τό φο
 βερδ «Κάστρο τής Συμφοράς»
 του «Σκοτεινού "Ανθρώπου».

Και νά: "Ο άπαίσιος Κινέ
 ζος — ό «Κίτρινος Διάβολος»
 όπως τόν λένε — άρχίζει
 νά βάζη σ' έφαρμογή τό κα
 ταχθόνιο σχέδιό του: Νά γίνη
 παντοδύναμος! Νά γίνη ό φό
 βος και ό τρόμος τών συναν
 θρώπων του!...

Μά γιά τά φοβερά πειράμα
 τα πού θέλει νά κάνη, του
 χρειάζεται και μιá μεγάλη έ
 κτασι παρθένας γής, όπως ή
 Ζούγκλα. Χωρίς έργα πολιτι
 σμού. Μιά έκτασι πρωτόγονη,
 πού νά την κατοικούν μονάχα
 άγριοι ίθαγενείς και πεινασμέ
 να θειριά!...

"Ο Ταρζάν, ό Γκαούρ κ' οί
 συντρόφισσές τους πρέπει, λοι

πόν, νά τρομοκρατηθούν. Νά φύγουν γιά πάντα από τήν παρθένα αὐτή περιοχή!... Ν' ἀφήσουν λεύθερη τήν ἐγκληματική ἐπιστημονική του δύναμη. Γιά νά μπορέση νά πειραματιστῇ πάνω στή ζωὴ καὶ στὸ θάνατο ἀνυπεράσπιστων ἀνθρώπων καὶ θεριῶν! Μονάχα ἔτσι θά καταφέρει νά πραγματοποιήσῃ τὸ μεγάλο καὶ μοναδικὸ ὄνειρο τῆς ἀμαρτωλῆς του ζωῆς: Νά καταργήσῃ ἀπὸ τῇ γῇ τὴν Ἀγάπη καὶ Καλωσύνη! Καὶ με' ὅπλα του τὸν Τρόμο καὶ τὴ Φρίκη νά ἐπιβάλλῃ τὸν ἑαυτό του σὰν Μεσσία μιᾶς νέας Θρησκείας: Τῆς Θρησκείας τοῦ Μίσους καὶ τῆς Κακίας!...

.....

Ἔτσι ἀπόψε — περασμένα μεσάνυχτα — ὁ ἀπαίσιος Κινέζος Τσέν Χού, πού βρίσκεται κάτω στὰ ἀπέραντα ὑπόγεια ἐργαστήρια τοῦ πύργου, ἀρχίζει τὴν τρομοκρατικὴ δρᾶ σι του:

Προχωρεῖ καὶ στέκει ὀρθὸς μπροστὰ σὲ μιὰ μεγάλη καὶ πολυσύνθετη συσκευή...

Πατάει κουμπιά, γυρίζει διακόπτες, ἀνεβοκατεβάζει μοχλοὺς. Ὡσπου τέλος, τὴ βάζει σὲ λειτουργία...

Εἶναι ἓνα μηχανήμα καταπληκτικὸ. Δικῆς του ἐπινοήσεως!...

Ὁ «Σκοτεινὸς Ἀνθρώπος» τοῦ ἔχει δώσει κ' ἓνα παράξενο ὄνομα. Τὸ λέει «Προβολὴ Φαντασμάτων»!

Ἐκεῖνος πού χειρίζεται τὴ

θαυματουργὴ αὐτὴ συσκευή, μπορεῖ νά φανταστῇ ὅ,τι θέλει: Εἴτε ἄνθρωπο, εἴτε ζῶο, εἴτε θερίο.

Μπορεῖ ἀκόμα, με' τὴ φαντασία του, νά δώσῃ ὅποιαδήποτε μορφή καὶ ὅποιοεσδήποτε διαστάσεις σ' αὐτό!...

Ὑστερα, με' τὰ μυστηριώδη ἠλεκτρικὰ κύματα τῆς μηχανῆς, καταφέρνει νά στέλνῃ τὸ πλάσμα αὐτὸ τῆς φαντασίας του ὅπουδήποτε θελήσῃ. Κι ὅσοδήποτε μακριὰ!...

Οἱ ἄνθρωποι καὶ τὰ ζῶα πού θά βρίσκωντ' ἐκεῖ, θά τὸ βλέπουν σὰν τρομακτικὸ φᾶσμα!

Κι ὄχι μονάχ' αὐτό!...

Ὁ χειριστὴς τῆς σατανικῆς αὐτῆς συσκευῆς ἔχει κι ἄλλες δυνατότητες: Μπορεῖ — πάλι με' τὴ φαντασία — νά κινήσῃ καὶ τὰ τῆ θέλησίν του τὰ ἀνύπαρκτα ὄντα πού δημιουργεῖ. Νά τὰ μεταχειρίζεται δηλαδή σὰν πραγματικὰ ἀνδρείκελα!

Καὶ νά: Αὐτὸ κάνει κι ἀπὸψε τὴ νύχτα ὁ «Κίτρινος Διόβολος» τοῦ Πύργου τῆς Σιμφορίας: Ὁρθὸς προστὰ στὴ συσκευή του φαντάζεται ἕνα τεράστιο σκελετωμένο Χάρο! Ὑστερα ἓνα γιγάντιο κάτασπρο ὄνιο με' κοκκαλέλια φτερὰ καὶ λεπιδωτὸ κορμὶ!... Τέλος φαντάζεται κι ἄλλα προιστορικὰ θερία καὶ Τέρατα!...

Κι ὅλ' αὐτὰ με' τὴ σατανικὴ συσκευή του, τὰ στέλνει στὴ Ζούγκλα!... Καὶ τὰ βάζει νά κυνηγοῦν — φανταστικά — τὸν Ταρζάν, τὸν Γκαούρ καὶ τὶς συντρόφισσές τους... Ἀκόμα καὶ τοὺς ἀμοιρους μαύρους!

θαγενείς...

Πρέτει νά τρομοκρατήση
τὴν περὸχή. Ὑστερα νά...

Ἄλλὰ καλύτερα ν' ἀφήσου-
με τὰ γεγονότα νά ἐκτυλι-
χθοῦν μὲ τὴ σειρά τους...

«ΚΙΤΡΙΝΟΣ ΔΙΑΒΟΛΟΣ»

Ἡ συσκευή αὐτὴ τοῦ «Σο-
φοῦ Σατανᾶ» ἔχει κ' ἓνα φω-
τεινὸ πλαίσιο. Ἐνα «καντράν»
ὅπως τὸ ἔχουμε ἐξηγήσει.

Μέσα σ' αὐτὸ τὸ Σὲν Χού,
βλέπει καὶ παρακολουθεῖ τὰ
φαντάσματα τῶν Τεράτων ποῦ
ὁ ἴδιος προβάλλει στὴν ἀπεί-
ρα Ζούγκλα. Καὶ διασκεδά-
ζει μὲ τὸν τρόπο καὶ τὴ φρίκη
ποῦ σκορπίζει σὲ ἀνθρώπους
καὶ θεριά. Σὲ μιὰ στιγμή μο-
νολογεῖ ἱκανοποιημένος:

— Μπράβο! Τὸ πρῶτο μου
πείραμα ἔχει μεγάλη ἐπιτυ-
χία. Ἡ Ζούγκλα ἔχει γίνεῖ ἀ-
νάστατη μὲ τ' ἀνύπαρκτα Τέ-
ρατα ποῦ τὶς στέλνω!...

Καὶ συμπληρώνει μ' ἐνθου-
σιασμό:

— Μὲ τὸν ἴδιο τρόπο θὰ μπο-
ροῦσα νά κάνω φανταστικὴ ἀε-
ροπορικὴ ἐπιδρομὴ στὴ Νέα
Ὑόρκη. Νὰ γεμίσω τὸν οὐρα
νὸ τῆς μετ' ἑλιδὲς ἀνύπαρκτα
βομβαρδιστικὰ ἀεροπλάνα!
Χά, χά, χά!... Ἄνευ προη-
γουμένου θὰ εἶναι ὁ πανικός
τῶν Ἀμερικανῶν! Θὰ πέσου-
νε στὴ θάλασσα γιὰ νά σω-
θοῦνε οἱ ἀνόντοι! Χά, χά, χά!

Ἔτσι, περνάει πολλὴ ὥρα...

Ὁ σατανικός Κινέζος ἐξακο-
λουθεῖ νά παρακολουθεῖ στο
«καντράν» καὶ νά διασκεδάζῃ
μὲ τὴ φοβερὴ ἀναστάτωση ποῦ

φέρνουν στὴ Ζούγκλα τὰ φαν-
ταστικὰ Τέρατά του.

Ὅμως, ἀλλοίμονο!... Ξα-
φνικά στο φωτεινὸ πλαίσιο
τῆς συσκευῆς τοῦ ἀντικρύζει
κάτι ποῦ κάνει τὰ λοξὰ κινέ-
ζικα μάτια του νά στρογγυλέ-
ψουν ἀπὸ κατάπληξι:

Εἶναι κάποιον ἄλλο τρομα-
κτικὸ Τέρας! Ἐνα τεράστιον
στοιχεῖο ποῦ δὲν τὸ ἔχει φτιά-
ξει αὐτὸς μὲ τὴ φαντασία του.
Οὔτε καὶ τὸ ἔχει μὲ τὴ συ-
σκευὴ του προβάλλει στὴ Ζούγ-
κλα!

Ὁ «Κίτρινος Διάβολος» τὸ
κυττάζει χαμένα:

Εἶναι ἓνας γιγάντιος μαῦ-
ρος Σκροπιός. Μὲ μεγάλες κι
ἀπέραντες φτερούγες νυχτερί-
δας!...

Τὸ ἀλόκοτο αὐτὸ τέρας φτε-
ρουγίζει πάνω ἀπὸ τὶς κορφές
τῶν θεόρατων δέντρων... Ἡ
ἐμφάνισί του ἔχει τρομοκρα-
τήσῃ τ' ἄλλα τέρατα ποῦ ἔ-
χει δημιουργήσει ὁ Σὲν Χού!
Τὰ κάνει νά τρέχουν πανικό-
βλητα γιὰ νά σωθοῦνε!...

Ἡ ἐμφάνισί του ἔχει ἀκόμα
διώξει τὸν τρόπο καὶ ξεθαρρέ-
ψει τοὺς ἄμοιρους Ἰθαγενεῖς.
Ἐχει ἀνακόψει τὴν φυγὴ καὶ
τὸν πανικό τους!...

Ὁ «Σκοτεινὸς Ἄνθρωπος»
ἀνησυχεῖ τρομερὰ μπροστὰ σ'
αὐτὴ τὴν ἀνεξήγητὴ ἐμφάνισιν
τοῦ φοβεροῦ φτερωτοῦ Σκρο-
πιού. Ἀμέτρητα ἐρωτηματικά
βασανίζουν τὸ σαστισμένο του
μυαλό:

— Τί τέρας νά εἶναι αὐτό;
Φανταστικὸ ὅπως τὰ δικά του;
Ἡ πραγματικὸ; Ποιὸς ἄνθρω-
πος, ἐκεῖ στὴ Ζούγκλα, μπό-

“Ένα δυσκίνητο γουρούνι τρομακτικῶν διαστάσεων κυνηγάει τὸν Ποκοπικό καὶ τὴ Χουχού. Ὁ τριπόδαρος «Καθαρόαιμος» καλπάζει ὅσο μπορεῖ πιὸ γρήγορα.

ρεσε νὰ τὸ δημιουργήσῃ; Ποιὸς εἶναι τόσο δυνατὸς πὺ νὰ τολμάῃ νὰ τὰ θάλλῃ μαζί του;

Καὶ νά: Ἐγωῖσθης καὶ πεισματοάρης, καθὼς εἶναι, γρήγορα παίρνει τὴν ἀπόφασιν. Καὶ μουρμουρίζει τρίζοντας ἀπὸ θυμὸ τὰ δόντια του:

— Θὰ πεταχτῶ ἀμέσως στὴ Ζούγκλα... Θὰ σκοτώσω τὸ ξένο Τέρας!... Θὰ πάρω σκλάβους μου τὸν Ταρζάν, τὸ Γκαούρ καὶ τίς δυὸ συντρόφους τους. Καὶ θὰ ξαναγυρίσω ἐδῶ στὸ ἀπάτητο πέτρινο ξερονήσι μου!...

Ἀμέσως, ἀπὸ κάποια ἐσω-

τερικὴ σκάλα, ἀνεβαίνει γρήγορα στὴν ταράτσα τοῦ μαύρου πράσινου πύργου του. Τοῦ φοβεροῦ Κάστρου τῆς Συμφωρᾶς.

Ἐκεῖ ἐπάνω βρίσκεται μιὰ μεγάλη συσκευή. Κάτι πὺ μοι ἄζει μὲ ἀεροπλάνο, μὲ ὑποθρύχιο καὶ μὲ αὐτοκίνητο. Ἐνὰ ἀλόκοτο μηχανήμα πὺ κι νεῖται μὲ ἀτομικὴ ἐνέργεια... Καὶ πὺ μπορεῖ, ὄχι μονάχα νὰ πετάῃ στὸν οὐρανό, μὰ καὶ νὰ τρέχῃ στὴ γῆ, καὶ νὰ πλῆ ἐπάνω ἀπὸ τὴ θάλασσα καὶ κάτω ἀπ’ αὐτὴν!...

Ἔτσι, μπαίνει μέσα στὸ πα-

ράξενο αυτό σκάφος του. Βάζει σε κίνησι τις μηχανές και τις ατομικές του έκρηξεις. Κ' έκοφενδονίζεται σαν βολίδα ψηλά στον ούρανό, παίρνοντας κατεύθυνσι πρὸς τὴ Ζούγκλα!

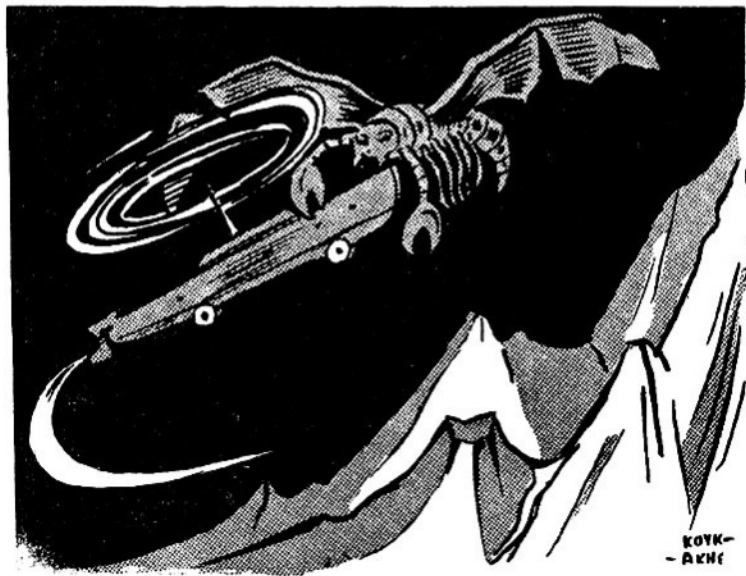
Καθὼς προχωρεῖ μουγγρίζει ἄγρια, τρίζοντας μὲ λύσσα τὰ δόντια του:

— "Ὅχι... Κάθε ἀντίπαλος μου πρέπει νὰ φεύγῃ ἀπὸ τὴ μέση! Μονάχα ἓνας πρέπει νὰ εἶναι ὁ τρομοκράτης τοῦ Κόσμου: Ἐγώ!...

«ΚΑΡΑΓΚΙΟΖ ΜΠΕΡΝΤΕΣ»

"Ἄς ἀφήσουμε τώρα τὸν σατανικό Κινέζο Τσέν Χού νὰ διασχίξῃ σὰν πύραυλος τὸν οὐρανό. Νὰ πετάῃ πρὸς τὴ Ζούγκλα γιὰ τὴν πραγματοποίησι τοῦ καταχθόνιου ἐγκληματικοῦ σχεδίου του...

Κ' ἐμεῖς μὲ τὴ φαντασίᾳ μας, ἅς ξαναθρεθοῦμε κοντὰ στὸ θεόρατο δέντρο μὲ τὸν κουφωμένο κορμό. ἐκεῖ πού ζοῦν τρεῖς χαριτωμένοι σύντροφοι: Ὁ τρομερὸς Ποκοπικό, ἡ μελιστάλακτη Χουχού κι ὁ

Τὸ ἀλόκοτο ἀεροσκάφος τοῦ «Κίτρινου Διαδόλου» καὶ ὁ τεράστιος φτερωτὸς Σκροπίδς μονομαχοῦν πάνω ἀπὸ τὶς κορφές τῶν θεόρατων δέντρων τῆς Ζούγκλας.

ψωραλέος «Καθαρόαιμος»!..*
 'Ο νᾶνος κοιμόταν ἀγκαλιά
 μὲ τὸν τριπόδαρο γαϊδαρό
 του. Καὶ ροχάλιζαν, πρίμο -
 σιγόντο, σὺν ἑκαναν τὴν ἐπι-
 δρομή τους στὴ Ζούγκλα τὰ
 τρομακτικὰ φανταστικὰ τέρα-
 τα τοῦ φοβεροῦ Κινέζου...

'Η Χουχού ἀντίθετα μένει
 στὰ ψηλά κλαδιὰ τοῦ ἴδιου δέν-
 τρου ποὺ ἔχει στήσει ἕνα ξυλέ-
 νιο καλυθάκι. Στὸ «Ἀπαρτε-
 μάν» ὅπως τὸ λέει αὐτὴ, ἢ στὸ
 «Καραγκιόζ μπερντέ» ὅπως
 τὸ λέει ὁ Ποκοπίκο.

'Η ἄμοιρη Χουχού, κατεβαί-
 νει ἄρον - ἄρον ἀπὸ τὸ «ἀπαρ-
 τεμάν» της. Καὶ ξυπνάει τὸν
 ἀγαπημένο της «Ἀντρακλα»
 μὲ μερικὲς τρυφερές... κλω-
 τοιές!

— Καλέ, ψοφολογεῖς ἀκόμα
 χρυσό μου; Μπὰ σὲ καλὸ σου
 ποὺ τρομάρα νὰ σοῦρθη, γλὺ
 κα μου!...

'Ο Ποκοπίκο πετιέται ξα-
 φνιασμένος:

— Ἔεεε; Τί τρέχει, μωρὴ
 Μαμζέλ; Πῆρε φωτιά ἢ... θά
 λασσα;

'Εκείνη, τρέμοντας ἀπὸ τὸν
 τρόμο καὶ τὴ φρίκη ποὺ δοκι-
 μάζει, τοῦ ἐξηγεῖ:

— 'Η Ζούγκλα ἐπλημμύρι-
 σε ἐκ τερατωδῶν Τεράτων!
 "Ἄλλα περουγίζουν ἐπὶ τοῦ
 ἀέρος διὰ τῶν πτερῶν των!

Καὶ ἄλλα σουλατσάρουν ἐπὶ
 τοῦ ἐδάφους ποδαροδρομικῶς
 διὰ τῶν ποδαριῶν τους...

Κι ἀλήθεια! Πρὶν περάσουν
 λίγες στιγμές, ὁ νᾶνος ἔχει
 τὴν εὐκαιρία νὰ τὰ δῇ καὶ μὲ
 τὰ ἴδια του τὰ μάτια.

Μερικὰ ἀπὸ τὰ γιγάντια αὐ-
 τὰ τέρατα περνοῦν πολὺ κοντὰ
 ἀπὸ τὸν κούφιο κορμὸ τοῦ δέν-
 τρου τους.

'Ο Ποκοπίκο κάνει μιὰ γκρι-
 μάτσα περιφρονήσεως. Καὶ
 τραβῶντας τὴ σκουριασμένη
 χατζάρα του, μουρμουρίζει ἁ-
 γέρωγα:

— Πφφφ... Γι' αὐτὰ τὰ Τε-
 ρατάκια μὲ ξύπνησες, μωρὴ
 Μαμζέλ; Σὰ δὲν ντρέπεσαι νὰ
 τὰ φοβᾶσαι!... Ἐγὼ κάτι τέ-
 τοια...

— Τὰ σφάζεις, χρυσό μου;
 τὸν ρωτάει.

— 'Όχι τὰ... μασσάω!

Κι ἀμέσως ἀρχίζει ν' ἀνεβαί-
 νη σὺν πίθηκος στὰ κλαδιὰ
 τοῦ δέντρου γιὰ νὰ σωθῇ. Ἐ-
 νῶ ταυτόχρονα φωνάζει καὶ
 στὸ τριπόδαρο «Ἄτι» του:

— Γρήγορα «Καθαρόαιμε»
 Σκαρφάλωσε κ' ἐσὺ ἀπάνω.
 Θὰ σὲ μασήσουνε σὺν τσί-
 κλα, ἀδελφούλη μου!...

Τὸ ἴδιο τρομοκρατημένη ξα-
 νασκαρφάλωνει στὸ δέντρο
 καὶ ἡ Χουχού.

ΤΟ ΤΡΟΜΑΚΤΙΚΟ ΣΤΟΙΧΕΙΟ!

Στὸ μεταξὺ ἔχει ξυπνήσει
 κι ὁ τριπόδαρος ψωραλέος γαϊ-
 δαρος. Πετιέται ὀρθὸς κι ἁ-
 νήσυχος. Κι ἀντικρύνοντας τὰ
 τεράστια καὶ τρομακτικὰ Τέ-

(*) 'Ο νᾶνος καὶ τὸ «Σαῖνι»
 τοῦ μένουν κάτω στὸ κούφω-
 μα τοῦ κορμοῦ μὲ τὰ δυὸ ἀν-
 τικρυστὰ ἀνοίγματα: Στὴ
 «Στοά», ὅπως τὴ λέει αὐτός,
 ἢ στὸ «Ἀχούρι» ὅπως τὸ λέει
 ἡ πυγμαία.

ρατα πού περνούν από πλάϊ τους, άφηνιάζει!...

"Ετσι, αρχίζει νά γκαρίζη άγρια και νά ταινάη, έξω φρενών, με τὸ μοναδικό πσιιύ του ποδάρι!...

Ὁ νᾶνος πού τὸν παρακολουθεῖ ἀπὸ ψηλά ξεκαρδίζεται στὰ γέλια:

— Χά, χά, χά!... Νά μοῦ ζήσης λεβεντογάιδαρε!.. Βάρα τους, ἀδερφέ μου κ' ἐγὼ εἰμ' ἐδῶ!... Θά σοῦ κάνω κηδεῖα πού θά... γλείφης τὰ δάχτυλά σου! Χά, χά, χάααα!

Ταυτόχρονα σκουντάει τὴ Χουχού, πού βρίσκεται πλοῖ του, δείχνοντάς της τὸν ἀφηνιασμένο «Καθαρόαιμος»:

— Χά, χά, χά!... Τὸ γλέπεις τὸ Σαῖνι μου;! Σά νά χορεύη ροκεντρόλ δὲν κάνει; Ὅμως, ἀλλοίμονο!... Μὲ τὸ σκούνημά του ἡ κοντόχοντρη πυγμαία χάνει τὴν ἰσορροπία της. Τὰ πόδια της ξεφεύγουν ἀπὸ τὸ κλαδί πού στηρίζεται.

"Ετσι τὸ αἶσθημα τῆς αὐτοσυντηρήσεως, τὴν κάνει ν' ἄρπάξη τὸν Ποκοπικό γιὰ νά συγκρατηθῇ...

"Ετσι, παρασύροντας κι οὐ τὸν μαζί της, ἀρχίζουν νά πέφτουν. Νά γκρεμίζονται ἀπὸ τὸ θεόρατο δέντρο, κτυπώντας ἀπὸ κλαδί σὲ κλαδί...

Εὐτυχῶς γιατί ἔτσι ἡ φόρα πού παίρνουν τὰ κορμιά τους, καθὼς πέφτουν, κόβεται κάπως. Κι ὅταν τέλος, φτάνουν κάτω, στέκονται πάλι τυχεροί. Ἀντὶ νά κτυπήσουν στὸ σκληρὸ ἔδαφος καὶ νά τσακιστοῦν πέφτουν πάνω στὴ ράχι τοῦ

ψωραλέου γαϊδάρου τους...

Ὁ «Καθαρόαιμος» φαντάζεται, φυσικά, πὼς καθαλλήκεψαν πάνω του γιὰ νά φύγουν. Καὶ τὸ βάζει στὰ πόδια: Στὰ δυὸ μπροστινὰ καὶ στὸ ἓνα πινόν.

— Βρὲ μπτρρρρ! τοῦ κάνει ὁ νᾶνος καὶ πασχίζει νά τὸν σταματήσῃ.

Ὅμως τὴν ἴδια στιγμή ἔνα ἀπὸ τὰ Τέρατα—Φαντάσματα τοῦ Τσὲν Χού, φαίνεται σὰ νά τρέξη κατὰ πάνω τους. Ὁ Ποκοπικό δίνει καινούργια διαταγὴ στὸ τριπόδαρο «Ἄτι» του:

— Βρὲ ντέεεεε!... Πάτα γκάζι, ἀδερφοῦλη μου καθότι δὲν μάς βλέπω καλὰ!...

Κι ὁ ψωραλέος γαϊδαρος ξαναρχίζει νά τρέξη, γκαρίζοντας μὲ πολεμικὸ μένος!...

— Γκάαααρ... γκάαααρ! Γκάααααρρρρ!...

Ὁ νᾶνος καὶ ἡ πυγμαία πάνω ἀπὸ ἡ ράχι τοῦ ὑποζυγίου, γυρίζουν τώρα τὰ κεφάλια τους πίσω. Πειριεργάζονται τὸ τέρας πού τοὺς παρακολουθεῖ χωρὶς νά μποροῦν βέβαια νά φανταστοῦν πὼς εἶναι φανταστικό...

Εἶναι ἓνα γιγαντιῶν διαστάσεων παχύ καὶ δυσκίνητο γουρούνι. Μεγαλύτερο σὲ ὄγκο καὶ βάρος ἀπὸ ἓναν ἐλέφαντα...

Ὁ Ποκοπικό τὸ κυττάζει θαυμαστικά:

— Ἔρε καὶ νά τῷχαμε... ψητὸ τῆς σοῦθλας! Λέει στὴ Χουχού. Καὶ ξερογλείφεται ξελιγωμένος!

Ἡ πυγμαία ἐξανίσταται:

— Μπά πού κακοψόφο νά-
χης, λαιμαργώδες δν! τοῦ κά
νει. Καλὲ καὶ πῶς θὰ τὸ τρώ
γαμε ὅλο; Δὲν θὰ παθαίναμε
στομαχική... φούσκωσις;

ΚΑΒΑΛΛΑΡΗΔΕΣ ΣΤΟΝ... ΑΔΗ!

Ὁ Ποκοπικό καὶ ἡ Χουχού
συνεχίζουν τὸ φευγιό τους πά
νω στὴ σκελετωμένη ράχι τοῦ
τριπόδαρου Σαίνιου.

Τὰ φανταστικά θεριά καὶ
τέρατα τοῦ φοβεροῦ Τσέν Χού
ἀλωνίζουν γύρω τους τὴ Ζού
γκλα.

Ἡ ἀμοιρὴ πυγμαία ἔχει ἀρ-
χίσει νὰ πιστεῦν πῶς περνᾶνε
τὶς τελευταῖες στιγμὲς τῆς ζω-
ῆς τους.

— Ἀχ καλὲ Ποκοπικάκι
μου! κλαψουρίζει μὲ ἀπόγνω-
σι!... Κατὰ πού γλέπω, κά-
ποιος ἀπ' ὅλ' αὐτὰ θ' ἀνοίξῃ
τὴ στοματάρρα του καὶ θὰ μᾶς
χάψῃ!...

— Ναί! τῆς ἀποκρίνεται ὁ
νᾶνος. Ὅμως θὰ πᾶμε στὸν
Ἀδῆ... καθάλλα! Κάτι εἶναι
κι αὐτό!...

Ἡ Χουχού ἀναστενάζει σὰ
νὰ ξεφουσκῶν γύφτικο φου-
σερό:

— Φφφφ!... Ἀλλοίμονο
σ' ἐλόγου μου πού τυγχάνω
ἀνύπαντρη κοπελλίτσα! Πῶς
θὰ πάω στὸν Ἀδῆ χωρὶς κα-
θαλλιέρο! Μὲ συγχωρεῖτε κι ὁ
λας!

— Ὁ Ποκοπικό ζητάει νὰ
τὴν παρηγορήσῃ:

— Μὴ φοβοῦ μωρή! Ἐγὼ
θὰ σὲ συνοδέψω!...

Ἡ πυγμαία ξεσπάει σὲ λι-

γμούς:

— Μὰ ἐσύ δὲν εἶσαι σύζυγός
μου!... Οὔτε καὶ με ἡγαπεῖς.

— Μπά; Καὶ πῶς τὸ ξέρεις
πῶς δὲν σὲ ἡγαπῶ;

— Ποτέ σου δὲν μοῦ εἶπες
κανένα τρυφερό λογάκι! Πο-
τέ σου δὲν μοῦ εἶπες ἐρωτικά
ἐρωτόλογα τοῦ Ἔρωτος σου!...

Ὁ Ποκοπικό τὴν κυττάζει
στὰ γουρλωμένα μάτια τῆς.
Καὶ παίρνοντας ὕφος ρωμαντι-
κὸ ψιθυρίζει ποιητικά:

— Ὡϊμέ!... Τί ὁμορφὰ πού
εἶναι τὰ μαῦρα μάτια σου, ἀ-
γαπημένη μου!... Μοιάζουν
σὰν δυὸ μεγάλες... γαλάζιες
χάντρες! Ἀπ' αὐτὲς πού κρε-
μᾶνε στοὺς λαιμούς τῶν γαί-
δάρων!

— ὦ, ναί! ψιθυρίζει σ' ἑκ-
στασι ἡ Χουχού.

Καὶ ὁ νᾶνος συνεχίζει ρί-
χνοντας θαυμαστικές ματιές
στὰ κατὰμαυρα σγουρά μαλ-
λιά τῆς:

— Ὡϊμέ τῶν Ὡϊμῶν!...
Καὶ τὰ μαλλάκια σου εἶναι...
γοητευτικά, ἀγαπημένη μου!.
Μοιάζουν μὲ χρυσόξανθο σα-
νὸ. Ἀπ' αὐτὸν πού τρώνε οἱ
γαῖδαροι!...

— ὦ, ναί! ξαναλέει ρωμαν-
τικά ἡ «Μαύρη Γόησσα» τῆς
Ζούγκλας.

Καὶ χαμηλώνοντας τὰ μενε-
ξεδένια τῆς βλέφαρα, προσθε-
τει ψιθυριστά:

— Συνέχισον, ἀγαπημένε
μου!... Συνέχισον πού κακο-
χρόνο νάχης!...

Καὶ ὁ Ποκοπικό συνεχίζει
μὲ τὴν ἴδια ποιητικὴ ἔξαρσι:

— Ὡϊμέ, τῶν Ὡϊμῶν, τοὺς
ὦϊμούς, ὦ ὦϊμοί!... Καὶ τὰ

‘Ο άλλοτε τρομερός Τσέν Χού τρέχει τώρα πανικόδλητος νά σωθῇ. ‘Ομως οἱ δυὸ γίγαντες καὶ οἱ συντρόφιστές τους τὸν κυνηγᾶνε

χειλάκια σου τυγχάνουν κόκκινα σὰν τ’ αὐγά!

— ‘Ω, ναί! Ξανακάνη ἡ Χου χού. Μὰ τὰ ὠὰ εἶναι ἄσπρα, ἡγαπημένε μου!

‘Ο νᾶνος μурμουριζει βαρειά:

— ‘Ενοῶ τὰ ὠὰ τῆς... Λαμπρῆς!

‘Ο «Καθαρόαιμος» ἐξακολουθεῖ νὰ τρέχη. Μὰ τὰ φανταστικά Τέρατα τοῦ Τσέν Χού ἔχουν ἀπότομα ὅλα ξεαφανιστῇ ἀπὸ γύρω τους. ‘Ετσι, ἡσυχος πιά ὁ Ποκοπίκο παίρνει ἓνα μελαγχολικὸ καὶ μα-

κρόσυρτο ἀμανεδάκι:

«‘Αασαασααμάασααν!

Νάταν ὁ οὐρανὸς χαρτὶ

κ’ ἡ θάλασσα μελάνι,

τὸν πόνο τῆς καρδούλας μου
νὰ γράψω μάνι - μάνι!»

‘Ομως, τὸ μερακλίδικο ἀμανεδάκι κόβεται ξαφνικά, σὸ καλλικέλαδο λαρύγγι του!... ‘Ενας παράξενος θόρυθος ἀκούγεται στὸν οὐρανό.

‘Ο νᾶνος φρενάρει ἀπότομα τὸν «Καθαρόαιμο»:

— Βρὲ μπτρρρρ!

Καὶ μαζί μέ τῇ Χουχού ση

κάνουν τὰ κεφάλια τους ψηλά. Κυττάζουν ανήσυχoi...

Καὶ νά: Ἡ ἀλόκοτη ἱπτάμενη συσκευή τοῦ «Κίτρινου Διαβόλου» ἔχει φθάσει πιά στὴ Ζούγκλα. Διαγράφει κύκλους πάνω ἀπὸ τὶς θεόρατες κορφές τῶν αἰωνόβιων δέντρων τῆς...

Ὁ Ποκοπίκο, σηκώνοντας τὸ χέρι του, δείχνει τὸ παράξενο ἀεροσκάφος στὴ Χουχού:

— Ξέρεις τ' εἶν' αὐτό; τὴ ρωτάει.

— Καλὲ ὄχι, χρυσό μου. Δὲν ξέρω...

Καὶ ὁ νάνος τὴν πληροφορεῖ μὲ ὕφος παντογνώστη:

— Οὔτε κ' ἐγώ!...

— Καλὲ εἶδες τί... σύμπτωσις! κάνει θαυμαστικά ἢ πυγμαία.

Ο «ΣΚΟΤΕΙΝΟΣ ΑΝΘΡΩΠΟΣ»

Ὅπως θυμόσαστε εἶχαμε δῆ τὸν Τσέν Χού νὰ ξεκινᾷ ἀπὸ τὴν ταράτσα τοῦ φοβεροῦ Πύργου του. Τὸ ἱπτάμενο σκάφος διασχίζοντας σὰν βολίδα τὸ κενὸ φθάνει, ἀφάνταστα γρήγορα, στὴ Ζούγκλα...

Εἶναι νύχτα ἀκόμα... Τὸ ὅλο γιομο φεγγάρι κατηφορίζει ἀργὰ πρὸς τὴ δύσι του...

Ὁ «Κίτρινος Διάβολος», μὲ τὸν ἐκτυφλωτικὸ προβολέα του, ψάχνει ὁλόκληρη τὴν περιοχή...

Τὰ φαντάσματα τῶν Τεράτων του ἔχουν ἐξαφανιστῇ πιά. Ἀπὸ τότε ποῦ γύρισε τὸ διακόπτη τῆς σατανικῆς συσκευῆς του. Ἀπὸ τότε ποῦ σταμάτησε

νὰ ἐκπέμπῃ τὰ μυστηριώδη κύματά της.

Καὶ νά: Σὲ μιὰ στιγμή τὸ φῶς τοῦ προβολέα του πέφτει πάνω στὸ τρομακτικὸ τέρας ποῦ φαίνεται ν' ἀναζητᾷ!... Φτερουγίζει κ' ἐκεῖνος χαμηλὰ στὸν ἄερα...

Εἶναι ὁ τεράστιος μαῦρος Σκροπιός, μὲ τὶς ἀπέραντες νυχτεριδένιες φτεροῦγες!...

Τὸ κίτρινο πρόσωπο τοῦ «Σκοτεινοῦ Ἀνθρώπου» φωτίζεται ἀπὸ ἄγρια χαρά. Καὶ κἀνώντας βιαστικά τοὺς κατὰλληλους χειρισμοὺς, χαμηλώνει...

Λίγες στιγμὲς μετὰ ἀρχίζει μιὰ λυσσασμένη ἐπίθεσις στὸ ἀπαίσιο Στοιχειό...

Ἡ σατανικὴ «Μηχανή» τοῦ πολιτισμένου Ἐπιστήμονα ἀναμετρίεται μὲ τὸ μαγικὸ δημιουργημα τοῦ πρωτόγονου Μάγου!...

Καὶ ἡ φοβερὴ αὐτὴ μονομαχία γίνεται λίγο πιὸ πάνω ἀπ' τὶς θεόρατες κορφές τῶν δέντρων τῆς Ζούγκλας...

Ὁ Ταρζάν, ὁ Γκαούρ, ἡ Τζέιν κ' ἡ Ταταμπού, κρυμμένοι πίσω ἀπὸ κάτι βράχια, παρακολουθοῦν μὲ φρίκη καὶ δέος τὸ κακὸ ποῦ γίνεται...

Τὸ ἀεροσκάφος τοῦ Τσέν Χού, χύνεται μὲ ἀφάνταστη ὀρμὴ πάνω στὸ φτερωτὸ Σκροπιὸ τοῦ Νάχρα Ντού. Πασχίζει νὰ τὸν συντρίψῃ...

Μὰ τίποτα δὲν μπορεῖ νὰ καταφέρῃ. Τὸ λεπιδωτὸ δέρμα τοῦ τεράστιου ἐρπετοῦ ἔχει ἀδάμαστη ἀντοχή. Εἶναι πιὸ σκληρὸ κι ἀπ' τὸ ἀτσάλι!

Ὁ «Σκοτεινὸς Ἀνθρώπος»

κάνει μιά, δύο, τρεις, τέσσερις τέτοιες προσπάθειες. Τίποτα πάλι!...

Ἀντίθετα ὁ Σκροπιὸς καταφέρει νὰ κἀνὴ στὸ ἀλόκοτο ἀεροσκάφος του πολλές ζημιές!

Ὁ Τσὲν Χοὺ ἔχει μανιάσει: Ἀδύνατο νὰ φανταστῇ πὼς θὰ συναντοῦσε μιά τέτοια ἀντίστασι!

Τὸ τέρας τοῦ Νάχρα Ντοὺ τὸν ἔχει φέρει σὲ πολὺ δύσκολη θέσι. Σὲ τραγικὴ ἴσως! Ἐκεῖ ἀναλάθει, αὐτὸ τώρα, τὴν ἐπίθεσι. Φτερουγίζει συνεχῶς γύρω του. Τοῦ ψράζει ἀπὸ παντοῦ τὸ δρόμο. Ὅλες οἱ προσπάθειες τοῦ «Σοφοῦ Σατανᾶ» πηγαίνουν χαμένες. Τὸ Στοιχειὸ τοῦ Μάγου τῆς Ζούγκλας εἶναι ἄτρωτο! Ἀθάνατο!...

Ὅμως νά: Ξαφνικὰ ἡ μονομαχία παίρνει ἄλλη τροπὴ. Ἡ νίκη ἀρχίζει νὰ γέρῃ πρὸς τὸ μέρος τοῦ «Σκοτεινοῦ Ἀνθρώπου».

ΜΟΝΟΜΑΧΙΑ ΤΕΡΑΤΩΝ!

Ὁ Τσὲν Χοὺ ἔχει ἀρχίσει ἔνα σατανικὸ παιχνίδι. Ἀφοῦ στὸ κορμὶ τοῦ Σκροπιοῦ δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ κἀνὴ τίποτα τὰ βάζει μὲ τὶς φτεροῦγες του:

Μὲ ἀφάνταστὴ ὀρμὴ διευθύνει τὴν ἱπτάμενη συσκευή του πᾶνω σ' αὐτές. Περνάει μέσα ἀπὸ τὶς χοντρές μεμβράνες τους. Τὶς ξεσχίζει. Τοὺς ἀνοίγει μεγάλες τρύπες! Σπάζει καὶ τὰ κόκκαλα ποὺ τὶς συγκρατοῦν...

Σὲ λίγες στιγμὲς οἱ τεράστιες φτεροῦγες τοῦ Σκροπιοῦ κουρελιάζονται! Σὰν πανιά καραβιοῦ ποὺ τᾶχει ξεσχίσει λυσσασμένος βορριάς!...

Τὸ τέρας τοῦ Νάχρα Ντοὺ ἀρχίζει νὰ τρικλῦξῃ στὸν ἀέρα σὰν μεθυσμένο! Δυσκολεῖται ἀφάνταστα νὰ πετάῃ!...

Τώρα, αὐτὸ εἶναι ποὺ βρίσκεται σὲ πολὺ δύσκολη θέσι. Σὲ τραγικὴ.

Τὸ ἀεροσκάφος τοῦ Τσὲν Χοὺ δὲν σταματᾷ οὔτε στιγμή τὴν ἐπίθεσι. Περνάει συνεχῶς μέσα ἀπὸ τὶς ἀπέραντες φτεροῦγες τοῦ Σκροπιοῦ. Τὶς ἀποκουρελιάζει!...

Τὸ Τέρας τοῦ Μάγου εἶναι ἀδύνατον πᾶ νὰ κρατηθῇ στὸν ἀέρα. Καὶ σωριάζεται κάτω μὲ βαρὺ γδοῦπο. Λίγο πιὸ πέρα ἀπ' τὰ βράχια ποὺ βρίσκονται κρυμμένοι ὁ Γκαοὺρ ὁ Ταρζάν καὶ οἱ συντρόφισές τους.

Στὸ μεταξὺ κ' οἱ δυὸ νᾶνοι, καθάλλα στὸν ψωραλέο «Καθαρόαιμο» ἔχουν φθάσει κάπου ἐκεῖ κοντά.

Ὁ Ποκοπικό ποὺ βλέπει τὸν γιγαντώσωμο φτερωτὸ Σκροπιὸ νὰ πέφτῃ ξεφωνίζει πανηγυρικὰ στὸν ἀγνωστο πилότο τοῦ ἀεροσκάφους:

— Γειά σου, ἀεροπόρε μου, λεβέντη καὶ καραμπουζοκλῆ ἡγῆ!... Ἄν βαρεθῇς καμμιὰ βολὰ τὴν κεφάλα σου κάτελθε νὰ σέ... σφάξω δωρεάν!

Ἡ Χουχοὺ τὸν ρωτᾷ περὶ ἐργῆ:

— Καλὲ ποιὸς εἶναι αὐτός, χρυσό μου;

— Ποιὸς μωρὴ Μαμζέλ;

— Ὁ τοιοῦτος ποὺ βρῖσκε-

ται ἐντὸς τοῦ τοιοῦτου! τοῦ ἐξηγεῖ.

Ὁ νᾶνος δὲν καταλαβαίνει:

— Ποῖος τοιοῦτος τοῦ τοιοῦτου; τὴν ξαναρωτᾷ.

Ἡ πυγμαία ἀγανακτεῖ:

— Καλὲ ὁ... Ἀεροπλανῶδης, πῶς τὸν λένε! Μὲ συγχωρεῖτε κιδίας!

Καὶ νά: Ἡ τρομακτικὴ μονομαχία τοῦ μηχανικοῦ τέρατος τοῦ Τσέν Χοῦ, μὲ τὸ μαγικὸ Τέρας τοῦ Νάχτρα Ντοῦ προχωρεῖ τώρα πρὸς τὸ τέλος τῆς!

Τὸ φοβερὸ ἀεροσκάφος, χαμηλώνοντας ξαφνικὰ φθάνει πάνω ἀπὸ τὸν Σκροπιὸ μὲ τὶς κουρελιασμένες φτεροῦγες. Ζητάει νὰ τὸν ἀποτελειώσῃ!..

Ὁμως ὁ Σκοτεινὸς Ἀνθρώπος» κάνει τὸ λογαριασμὸ χωρὶς τὸν ξενοδόχο, ὅπως λένε.

Ὁ Σκροπιὸς δὲν εἶναι τόσο ἀνήμερος ὅπως τὸν φαντάζεται...

Καὶ νά: Ἀπλώνει ἀπότομα μιά ἀπ' τὶς δυὸ τεράστιες δαγκάνες του. Καὶ ἀρπάζοντας τὸ ἀεροσκάφος ἀπὸ τὴ μέση του, τὸ σφίγγει μὲ δύναμι καὶ λύσση!

Τὸ γυαλιστερὸ κορμὶ τοῦ μηχανικοῦ Τέρατος τρίζει ἀπαίσια! Τὰ ἀτσαλένια σπλάχνα του ἀνακατώνονται παρὰ ξένα! Μουγγρίζουν ἀλόκοτα!

Τὸ σφίξιμο τῆς δαγκάνας τοῦ γιγάντιου Σκροπιοῦ εἶναι ἀφάνταστα δυνατό!

Ἀλλοίμονο!... Πρὶν περάσουν λίγες στιγμὲς ἕνα «κράκ» ἀκούγεται. Ὁ βόμβος τῶν μηχανῶν τοῦ ἀτσαλένιου γίγαντα σταματᾷ. Τὸ ἀεροσκάφος

παύει πιά νὰ λειτουργεῖ!...

Ὁ «Σκοτεινὸς Ἀνθρώπος» ξεπετιέται ἀπὸ τὴ θέσι τοῦ πιλότου χωρὶς νὰ ἔχῃ πάθῃ τίποτα. Καὶ τὸ βάζει πανικόβλητος στὰ πόδια γιὰ νὰ σωθῇ... Ἡ κοιτίδα ποὺ κρέμεται στὸ πίσω μέρος τοῦ ξυρισμένου κεφαλιοῦ του, τινάζεται καθὼς τρέχει δεξιὰ κι ἀριστερά.

Ὁ Γκαοῦρ, ὁ Ταρζάν κ' οἱ δυὸ γυναῖκες τὸν κυνηγᾶνε...

Ὁ τεράστιος Σκροπιὸς ἔχει καταφέρει νὰ βγῇ νικητῆς!

Ὁ Ποκοπικό πηδάει ἀπὸ τὴ ράχι τοῦ τριπόδαρου γαϊδάρου του. Πλησιάζει διστακτικὰ στὸ τρομακτικὸ Τέρας:

— Ἀδερφέ μου, πολὺ σέ γουστάρω! τοῦ λέει. Ἔτσι μοῦρχεται νὰ σοῦ σφάξω τίς... δαγκάνες. Νὰ τίς φυλάξω γιὰ ἐνθύμιο τῆς γνωριμίας μας!

Ὁ φοβερός Σκροπιὸς μένει γιὰ λίγο ἀκίνητος, σὰ νὰ θέλῃ νὰ ξαποστάσῃ... Ὑστερα, γυρίζοντας ξεκινάει ἀργά.

Παίρνει κατεύθυνσι πρὸς τὸ βορριά.

Ὁμως ὅσο προχωρεῖ τόσο καὶ μικραίνει. Ὡσπου φθάνονας στὰ χαλάσματα τοῦ Ἀρχαίου Ναοῦ, ἔχει ξαναγίνει πολὺ μικρός. Ὅσος ἦταν τὴ στιγμὴ ποὺ τὸν ἔβγαλε ὁ Μάγος ἀπὸ τὸ παλὸ πῆλινο δοχεῖο.

Ταυτόχρονα τὸ μικροσκοπικὸ κορμὶ του ἀναταράζεται πάλι. Σὰ νὰ ξαναδέχτηκε δυνατὸ ἠλεκτρικὸ ρεῦμα.

Καὶ νά: Μέσ' ἀπὸ τὸ φαρμακερὸ ἔρπετό ξεπετάγεται ἕνας τερατόμορφος σκελετωμένος ἀνθρώπος!... Εἶναι ὁ μονόφθαλμος Μάγος Νάχτρα

Ντού!... 'Αμέσως καὶ μὲ τὴν κοκκαλιάρικη παλάμη του ἀρπάζει ἀπὸ κάτω, τὸ Σκροπιό. Κατεβαίνει ἀργὰ καὶ μὲ δυσκολία τ' ἀμέτρητα χωματένια σκαλοπάτια. Ὡσπου φθάνει σταδὸ βάθος τῆς καταπακτῆς του.

Ἔτσι, ξαπλώνει βαρὺς καὶ κατάκοπος πάνω στὰ κόκκαλα καὶ τὶς νεκροκεφαλές του. Καὶ ἀναστενάζοντας μὲ ἀνακούφισι, μουρμουρίζει:

— Τὸ σιδερένιο Τέρας τοῦ Κίτρινου Κακούργου δὲν ζῇ πιά!... Ἡ Ζούγκλα μας ἔχει σωθῇ κι αὐτὴ τὴ φορά!...

Ο «ΑἰΩνίσιος» Γκα'οὺρ!

Εἶχαμε ἀφήσει τὸν Τσὲν Χού, τὸν «Σκοτεινὸ Ἀνθρώπο» νὰ πηδᾷ μέσ' ἀπὸ τὸ σταματημένον ἀεροσκάφος του καὶ νὰ τὸ βάζῃ πανικόβλητος στὰ πόδια... Ὁ Γκα'οὺρ ὁ Ταρζάν καὶ οἱ συντρόφισσές τους χύθηκαν ἐξωπὶσω του κυνηγώντας τον.

Ὁ «Κίτρινος Διάβολος» νοιώθει τώρα γυμνὸς καὶ ἀδύναμος σὰν τὸ σαλιγκάρι ποῦχει ξεβγαίει ἀπὸ τὸ καθούκι του.

Στὸ μεταξὺ, τὸ φεγγάρι ἔχει δύσει. Καὶ τὸ σκοτάδι τῆς νύχτας ἀρχίζει νὰ ξεθοριάζη!

Ὁ μελαψὸς Ἕλληνας γίγαντας τρέχει πρὶν μπροστὰ ἀπ' ὅλους τοὺς ἄλλους. Ἔτσι καὶ μὲ τεράστια πηδήματα καταφέρνει νὰ φθάσῃ γρήγορα τὸν ἀπαίσιο «Σοφὸ Σατανᾶ»!

Καὶ νά: Ἀπλώνει τὴ φοβερὴ παλάμη του καὶ τὸν ἀρπάζει ἀπ' τὸ λαιμό.

Ὁ Τσὲν Χού ἀπὸ ἀτρόμητο λιοντάρι ποῦ ἦταν, ἔχει γίνεϊ τώρα φοβισμένος λαγός!...

Στὸ μεταξὺ ἔχουν φθάσει κοντὰ ὁ Ταρζάν, ἡ Τζέιν καὶ ἡ Ταταμπού. Κι ἀμέσως πίσω τους ὁ Ποκοπικό καὶ ἡ Χουχού!...

Ὁ «Σκοτεινὸς Ἀνθρώπος» γονατίζει καὶ τρέμοντας σὰν καλάμι ποῦ τὸ φυσάει ἀέρας τοὺς θερμοπαρκαλαίει:

— Λυπηθῆτε με!... Δὲν σᾶς ἔκανα κανένα κακό. Μονομάχησα μὲ τὸν τεράστιο πτερωτὸ Σκροπιό γιὰ νὰ σώσω κ' ἐσᾶς καὶ τὴ Ζούγκλα σας ἀπ' αὐτὸ Τέρας!... Ἐγὼ εἰμαι ὁ Τσὲν Χού! Ἕνας σοφὸς Ἕπιστατήμονας...

Ὅλοι κυττάζουν μὲ ἀπορία τὸ παράξενο πρόσωπο καὶ τὸ ἀλόκοτο σουλούπι τοῦ μεσόκοπου Κινέζου. Ποτὲ ἄλλοτε δὲν τὸν ἔχουν ξαναδῇ...

Ὁ Ταρζάν τραβάει μὲ βιάσι τὸ μαχαίρι του. Θέλει νὰ ξεκαθαρίσῃ γρήγορα τοὺς λογαριασμοὺς μὲ τὸν ἄγνωστο κακούργο:

— Σκύλε! τοῦ κάνει ἄγρια. Κάποιος ἐγκληματίας εἶσαι κ' ἐσύ! Σὰν τόσους καὶ τόσους ἄλλους ποῦ ἦρθαν νὰ κάνουν κακὸ στὴ Ζούγκλα μου! Ὁμως κανέναν ἀπ' αὐτοὺς δὲν ξαναγύρισε ζωντανὸς ἢ ἀτιμωρητὸς στὴν Πατρίδα του. Σίγουρα δικὰ σου ἔργα θὰ ἦταν καὶ τὰ παράξενα τρομακτικὰ Τέρατα ποῦ πρὶν λίγο εἶχαν ἐξεχυθῇ στὴν περιοχὴ μου ἔτοιμάσου λοιπὸν κ' ἐσύ νὰ βρῇς τὴν τύχη ποῦ ἀξίζει στίς πράξεις σου!...

Καὶ τελειώνοντας σηκώνει πάνω ἀπὸ τὰ στήθεια τοῦ τρομοκρατημένου Κινέζου τ' ὠπλισμένο χέρι του.

Ὅμως ὁ Γκαοὺρ προφταίνει. Κι ἀρπάζοντας τὸ μπράτσο τοῦ μανιασμένου συντρόφου του, τὸν συγκρατεῖ:

— Μὴ Ταρζάν! Δὲν ξέρουμε ἀκόμα. Μπορεῖ νὰ μὴν εἶναι κακὸς ἄνθρωπος!... Πῶς θὰ κάνης ἓνα τέτοιο ἔγκλημα; Πῶς θὰ τὸν τιμωρήσης χωρὶς νὰ εἶσαι βέβαιος πῶς εἶναι ἔνοχος; Μὴ ζητᾷς νὰ γίνης δολοφόνος!...

Ὁ Ἄρχοντας τῆς Ζούγκλας συνέχεται. Ξαναθάζει τὸ μαχαίρι στὴ θήκη του. Ἀλλὰ κυττάζει τὸ μελαψὸ γίγαντα μὲ οἶκτο καὶ περιφρόνησι:

— Κρίμας τὸ μπόι σου, Γκαοὺρ! τοῦ λέει. Πάντοτε ὁ ἴδιος θὰ εἶσαι! Ὁ ἴδιος θὰ μείνης σ' ὅλη σου τὴ ζωή!...

Καὶ συνεχίζει μὲ ἀγανάκτησι:

— Ἀμέτρητες φορὲς ἔχεις κρατήσῃ τὸ χέρι μου γιὰ νὰ σώζης κακούργους! Κακούργους ποὺ ὕστερ' ἀπὸ λίγο ζητᾶνε νὰ ρουφήξουν τὸ αἷμα μας! Ἡ καλωσύνη σου εἶναι ἐγκληματική!

Τέλος προσθέτει μὲ ἀηδία:

— Εἶσαι ἓνας ἡλίθιος!...

Τὸ ὑπέροχο παλικάρι δέχεται τὴν προσβολὴ χωρὶς λέξει νὰ βγάλῃ ἀπὸ τὸ στόμα του. Σὰν περήφανος Ἕλληνας ποὺ εἶναι στέκει πάνω ἀπὸ τὶς ἀνθρώπινες κακίες καὶ τὶς μικρότητες τῆς Ζωῆς. Δὲν θέλει νὰ χρησιμοποιηθῇ τὴν τόλμη καὶ τὴ δύναμί του παρὰ μονάχα γιὰ

νὰ κάνῃ τὸ καλὸ!...

Ἔτσι, βοηθαίει τὸν γονατισμένον Τσέν Χού, ν' ἀνασηκωθῇ, μουρμουρίζοντας:

— Μὴ φοβᾶσαι! Ἄν εἶσαι καλὸς ἄνθρωπος, μόνο προστασία καὶ βοήθεια θὰ βρῆς ἀπὸ μᾶς!... Ἄν ὅμως εἶσαι κακὸς, τότε...

Η ΦΟΒΕΡΗ

«ΚΟΚΚΙΝΗ ΑΚΤΙΝΑ»

Ὁ «Σκοτεινὸς Ἀνθρωπος» φαίνεται ἀφάνταστα συγκινημένος. Ἀπὸ τὰ λοξὰ κινέζικα μάτια του κυλάει ἀργὰ ἓνα δάκρυ. Κυττάζει μ' εὐγνωμοσύνη τὸν Γκαοὺρ καὶ ψιθυρίζει:

— Σ' εὐχαριστῶ παλικάρι μου ποὺ δὲν ἀφήσες νὰ πάθω κακὸ!... Ποτέ δὲν θὰ ξεχάσω πῶς σοῦ χρωστάω τὴ ζωή μου!...

Ταυτόχρονα βγάζει, μὲ ἀσύλληπτη ταχύτητα, ἀπὸ τὴν τσέπη του ἓνα μεταλλικὸ ἀντικείμενο. Σὰν πολὺ μικρὸ πλάκερ πιστολάκι. Καὶ γυρίζοντας τὴν κάνη του χαμηλά, πρὸς τὴν κατεύθυνσι τῶν συντρόφων, τραβάει παρατεταμένα τὴ σκανδάλη.

Ἀπὸ τὸ παράξενο μικρὸ πιστολάκι του βγαίνει μιὰ φωτεινὴ κόκκινη ἀκτῖνα... Ποὺ προχωρεῖ ἴσια πρὸς τὰ πόδια τοῦ Ταρζάν, τῆς Ταταμπού, τῆς Τζέιν καί...

Ἀλλὰ νά: Ὁ Γκαοὺρ, πρὶν ἢ ἀκτῖνα φθάσῃ καὶ στὰ δικά του πόδια, ἔχει προλάβει, μὲ μιὰ κλωτσιά, νὰ τινάξῃ στὸν ἄερα τὸ μικρὸ σατανικὸ σύ-

Οί δυο πεινασμένες τίγρεις είναι έτοιμες νά χυθούν καί νά σπαράξουν τόν ανήμπορο Γκαούρ "Όμως ό Σκοτεινός "Ανθρωπος

νεργο πού κρατάει στό χέρι του ό «Σκοτεινός "Ανθρωπος»

"Όμως μέ τó ανασήκωμα τής κάνης από την κλωτσιά, ή φωτεινή κόκκινη ακτίνα αντί νά τόν βρῇ στά πόδια — όπως τόν Ταρζάν καί τις γυναίκες — τόν βρίσκει γιά μιá στιγμή στά χέρια!...

"Ο Τσέν Χού άρπάζει άμέσως άπό κάτω τó μυστηριώδες πιστόλι. Καί τó βάζει στά πόδια, τρέχοντας πρós τó σημείο πού βρίσκεται τó χαλασμένο άεροσκάφος του...

"Ο Γκαούρ έκανε νά τόν έμποδίση νά ξαναπαρή τó πιστόλι. "Όμως, μόλις προσπάθησε

ν' άπλώση τά χέρια του, ένοιωσε πώς δέν υπάκουαν στή θέλησί του. "Η κόκκινη ακτίνα του πιστολιού, πού είχε πέσει γιά μιá στιγμή, πάνω τους τά είχε έντελώς παραλύσει. "Αδύνατον πιά νά τά χρησιμοποιήση. Μά ούτε καί νά κάνει τήν παραμικρή κίνησι μ' αὐτά!...

"Ετσι, σαστισμένος άπό τήν πρώτη έντύπωσι, δέν κατάλαβε, καλά - καλά, πώς έξαφανίστηκε άπό μπροστά του ό άπαίσιος Κινέζος!

"Όμως ταυτόχρονα άντιλαμβάνεται πώς κι ό Ταρζάν κ' οί δυο γυναίκες έχουν πάθει

την ίδια συμφορά!...

Ἡ κόκκινη φωτεινὴ ἀκτὶνὰ τοῦ Τσέν Χού, πού αὐτοὺς τοὺς ἔχει βρῆ στὰ πόδια, τ' ἄφησε ἐντελῶς παράλυτα! Κ' ἐκεῖνοι — μὴ μπορῶντας νὰ στηριχθοῦν πιά πάνω σ' αὐτά, σώριαστηκαν κάτω μὲ βαρεῖς γδούπους. Θὰ τοὺς ἦταν ἀδύνατο νὰ ξανασηκωθοῦν!

Ὁ Γκαούρ μονάχ' ἀπ' ὅλους μπορεῖ νὰ στέκεται ὀρθός. Ὅμως καμμιὰ βοήθεια δὲν μπορεῖ νὰ τοὺς προσφέρει μὲ τὰ παράλυτα χέρια του!..

Ἐξω φρενῶν ὁ Ταρζάν, καὶ πεσμένος κάτω καθὼς βρῖσκεται, μουγγρίζει:

— Ἡλίθιε Γκαούρ!... Κι αὐτὴ τὴ φορά μοὶ κράτησες τὸ χέρι γιὰ νὰ σώσης ἓναν κακοῦργο πού θὰ εἶχα σπαράξει μὲ τὸ μαχαίρι μου! Ὅριστε τώρα!... Καμάρωσε τ' ἄποτελέσματα τῆς ἐγκληματικῆς καλωσύνης σου!... Παράλυτος βρίσκομαι στὸ χῶμα κ' ἐγὼ καὶ οἱ ἄλλοι συντρόφισές μας! Ἀλλὰ κ' ἐσὺ δὲν ἔχεις χέρια πιά γιὰ νὰ δέσης θυλειὰ στὸ λαιμό σου καὶ νὰ κρεμαστής!...

Ἡ Τζέιν καὶ ἡ Ταταμποῦ ἔχουν ξεσπάσει σὲ ἀκράτητους λυγμούς! Ἡ Ἀρχόντισσα τῆς Ζούγκλας κυττάζει τὸ μελαψὸ παλικάρι σὰ νὰ θέλῃ νὰ τὸ σπαράξῃ μὲ τὰ μάτια της. Ἀλλὰ καὶ ἡ μελαψὴ Κόρη τοῦ ρίχνει ματιὲς γεμάτες ἀποδοκιμασία καὶ παράπονο. Σὰ νὰ τοῦ λήη:

— Ναί, Γκαούρ!... Ἐχει δίκιο ὁ Ταρζάν! Ἐσὺ μονάχα φταῖς γιὰ τὴν συμφορά πού πά

θαμε!...

Ὁ γιγαντόσωμος Ἕλληνας μὲ τὰ παράλυτα χέρια, στέκει ἀντίκρου τους ἀκίνητος, σὰν μαρμαρωμένος. Θαρρεῖ πὼς ἡ Ζούγκλα ἀναποδογύρισε μπρὸς στὰ μάτια του: Τὰ δέντρα ἐπάνω κι ὁ οὐρανὸς κάτω!...

Ποτὲ στὴ ζωὴ του δὲν εἶχε βρεθῇ σὲ τόσο τραγικὴ θέσι!

Καὶ νά: Ξαφνικά τὰ μεγάλα μαῦρα μάτια του λάμπουν ἄγρια. Καὶ ἐκινώντας ἀπὸτομα τρέχει σὰν βολίδα πρὸς τὴν κατεύθυνσι πού εἶχε ἀκολουθήσει φεύγοντας ὁ «Κίτρινος Κακοῦργος».

Ἀλλοίμονο ἂν τὸν προφτάσῃ!... Σίγουρα θὰ τὸν ποδοπατήσῃ, ἢ θὰ τὸν σπαράξῃ σὰν θεριὸ μὲ τὰ δόντια του!..

Η ΚΑΡΔΙΑ ΕΝΟΣ ΚΑΚΟΥΡΓΟΥ

Ὁ Ποκοπικό, μαζί μὲ τὴν Χουχού, παρακολουθοῦσαν κρυμμένοι κάπου ἐκεῖ κοντὰ τὰ συμβαίνοντα. Ἐτοί πλησιάζουν τώρα τὸν Ταρζάν καὶ τὶς δύο γυναῖκες πού βρίσκονται σωριασμένοι κάτω καὶ παράλυτοι!...

Ὁ νᾶνος τοὺς κυττάζει μὲ ἀνείπωτη συγκίνησι καὶ συμπόνια. Κ' ἐνῶ εἶναι ἔτοιμος νὰ ξεσπάσῃ σὲ λυγμούς γιὰ τὴν τρομακτικὴ συμφορά πού τοὺς βρῆκε, ψιθυρίζει πένθιμα:

— Σὰν πατημένες κατσαρίδες καταντήσατε! Πολὺ σᾶς γουστάρω, ἀδερφέ μου!

Κι ἀμέσως πηδώντας στὴ σκελετωμένη ράχι τοῦ ψωρα-

λέου γαϊδάρου, τὸν σπηρουνί
ζει μὲ τὶς τεράστιες μαῦρες
φτέρνες του:

— "Ἰσα καθαρόαιμε φτερω
τὲ καὶ καραμπουζουκλή!...
Βάρα ἐπέλασι γιὰ τὴ σπηλιά
τῆς Χούλχας. Κάποιο βοτάνι
θάχῃ γιὰ νὰ τοὺς ξυπνήσῃ τὰ
πόδια!...

Ἡ Χουχοῦ τὸν ἀποχαιρετῶ
ει :

— Στὸ καλὸ γλύκα μου!
Καὶ πὲς τῆς νὰ σοὺ δώσῃ καὶ
σένα κανένα βοτάνι πού νὰ ξυ
πνήσῃ τὴν... καρδιά. Μὲ συγ
χωρεῖτε κιόλας!

.....

Εὐτυχῶς, ὁ νᾶνος δὲν χρει
άζεται νὰ φθάσῃ μὲ τὸν τρι
πόδαρο γαϊδάρό του στὴ μα
κρυνὴ σπηλιά τῆς γιάτρισσας.

Κάπου ἐκεῖ κοντὰ τῇ συνάν
τησῃ νὰ γυρνᾷ ἀπ' τὴν καλὴ
θα κάποιου ἀρρωστοῦ ἀράπη.
Στὸ χέρι τῆς κρατοῦσε τὸν
παλιὸ τομαρένιο σάκκο μὲ τὰ
πρωτόγονα σύνεργα καὶ τὰ
γιατροσόφια τῆς.

"Ἔτσι, γρήγορα ἢ καλὴ γε
ρόντισσα φθάνει κοντὰ στοὺς
τρεις συντρόφους μὲ τὰ παρὰ
λута πόδια.

Καὶ δὲν ἀργεῖ μὲ τὰ φίλ
τρα καὶ τὰ θαυματουργὰ βό
τανά τῆς νὰ τοὺς κἀνῃ καλά.

Ὁ Ταρζάν, ἡ Τζέιν κ' ἡ Τα
ταμποῦ πετάγονται ἀμέσως
ὀρθοί.

Ὁ Ἀρχοντας τῆς Ζούγκλας
ἀρπάζει τὴ Χούλχα στὴν ἀγ
καλιά του:

— Πᾶμε, λέει προστακτικὰ
στὶς δυὸ γυναῖκες. Πρέπει νὰ

προφτάσουμε τὸν Γκαοῦρ. Μπο
ρεῖ νὰ ἔχῃ ξαναπέσῃ στὰ χέ
ρια τοῦ Κινέζου. Ἴσως νὰ κιν
δυνεύῃ!...

Κι ὅλοι μαζί ξεκινᾶνε τρέ
χοντας πρὸς τὴν κατεύθυνσι
πού εἶχε ἀκολουθήσει, πρὶν λί
γο, ὁ μελαψὸς γίγαντας.

Τελευταῖος ἀκολουθεῖ ὁ Πο
κοπίκο, καθάλλὰ στὸ φτερω
τὸ "Ἀτι του. Ἡ Χουχοῦ σέρνε
ται τεμπέλικα πίσω ἀπὸ τὸν
Καθαρόαιμο πιασμένη ἀπὸ
τὴν οὐρά του...

.....

"Ὅμως ἂς προχωρήσουμ' ἐ
μεῖς, μὲ τὴ φαντασία μας πιὸ
μπροστὰ ἀπ' αὐτούς...

Καὶ νά: Βλέπουμε τὸν Τσὲν
Χοῦ νὰ φθάνῃ πρῶτος στὸ μέ
ρος πού βρίσκεται τὸ σταματη
μένο ἀεροσκάφος του.

Τρυπῶνε ἀμέσως στὸ ἐσω
τερικὸ του. Κι ἀνοίγοντας ἔ
να μικρὸ κιθώτιο μ' ἐργαλεῖα
ἀρχίζει νὰ ἐπισκευάζῃ μὲ θιά
σι τὴ μηχανή του...

"Ὅμως τὰ λεπτὰ τῆς ὥρας
περνᾶνε γρήγορα στὴν προσ
πάθειά του αὐτῇ... Ὡσπου
τέλος καταφέρνει νὰ διορθώ
σῃ τὴ βλάβη...

Καὶ νά: τὴ στιγμή πού εἶ
ναι ἔτοιμος νὰ βάλῃ μπροστὰ
τὴ μηχανή καὶ νὰ πετάξῃ, φθά
νει τρέχοντας κι' ἀγριεμένος
ὁ Γκαοῦρ. Τὰ χέρια του, ὅ
πως ξέρουμε, εἶναι παράλυτα.
Ὅμως τὰ πόδια του, γερά,
δυνατά, ὅπως πάντα.

Ὁ μικροκαμωμένος Κινέ
ζος χαμηλώνει στὴ θέσι τοῦ
πilotοῦ πού βρίσκεται, γιὰ νὰ

μή φαίνεται απ' έξω.

‘Ο μανιασμένος μελαψός γίγαντας ψάχνει νά τόν βρῇ γιά νά τόν σπαράξη μέ τὰ δόντια του, ἀφοῦ δέν μπορεῖ μέ τὰ χέρια.

“Ετσι, κάνει σέ μιὰ στιγμή νά μπῇ στοῦ ἀεροσκάφος. Καταλαβαίνει πῶς ἐκεῖ πρέπει νά θρίσκειται ὁ ἀπαίσιος κακοῦργος...

Μά ὁ Τσέν Χοῦ βάζει ἀμέσως συ κίνησι τῇ μηχανῇ του. Ἀρχίζει ν' ἀνυψώνεται... Ὁ μελαψός γίγαντας προφταίνει κι ἀρπάζεται ἀπὸ μιὰ ξυλένια προεξοχή τῆς ἱπτάμενης συσκευῆς. Παρασύρεται κι' αὐτὸς πρὸς τὰ ἐπάνω... “Ὁμως γρήγορα καταλαβαίνει πόσο ἄσκοπο εἶναι τὸ τόλμημα ποῦ ἔκανε. Καὶ — τώρα ποῦ βρίσκεται ἀκόμα χαμηλὰ — ἀνοίγει τὸ στόμα του. Παύει νά δαγκώνῃ καὶ νά συγκρατιέται ἀπὸ τὴν ξυλένια προεξοχή!... Καὶ φυσικά, γκρεμοτσακίζεται βαρὺς κάτω!...

‘Αλοίμονο!... Μέχρι τῇ στιγμή αὐτῇ εἶχε παράλυτα μονάχα τὰ χέρια. Τώρα χτυπᾶνε καὶ στραμπουλιῶνται καὶ τὰ πόδια του!... Εἶναι ἀνίκανος πιά νά κάνῃ τὴν παραμικρὴ κίνησι.

Καὶ νά: Ἡ κακιὰ τύχη θέ-

λει ἀκόμα νά τὸν κυνηγήσῃ. Ξαφνικά δυὸ πεινασμένες τίγρεις ξεπετιῶνται πίσω απ' ἐναν θάμνο. Σταματᾶνε σέ μικρὴ ἀπόστασι. Μαζεύονται πρὸς τὰ πισινά τους ποδάρια. Εἶναι ἑτοιμες νά τοῦ ἐπιτεθοῦν...

‘Ο ὑπέροχος μελαψός γίγαντας εἶναι καταδικασμένος σέ βέβαιο καὶ φρικτὸ θάνατο!

“Ὁμως ὄχι!

‘Ο «Σκοτεινὸς Ἀνθρώπος» βλέπει ἀπὸ ψηλὰ τὸ κακὸ ποῦ πρόκειται νά γίνῃ. Καὶ χαμηλώνοντας ἀπότομα περνάει πᾶνω ἀπὸ τὰ πεινασμένα θηρία. Ταυτόχρονα μέ τὸ μυστηριώδες μικρὸ πιστόλι τοῦ τοῦς ρίχνει τὴ φοβερὴ κόκκινη ἀκτίνα. Καὶ οἱ δυὸ τίγρεις ἀπομένουν παράλυτες στὴ θέσι ποῦ βρίσκονται!...

‘Ο Γκαοῦρ ἔχει σωθῇ! Ἡ σκληρὴ καρδιά τοῦ κακούργου Κινέζου δέν εἶχε ξεχάσει πῶς κι αὐτὸς πρὶν λίγο τοῦ εἶχε σώσει τὴ ζωὴ ἀπὸ τὸ μαχαίρι τοῦ Ἀρχοντα τῆς Ζούγκλας.

Ἀμέσως, τὸ ἀεροσκάφος ἀνυψώνεται πάλι καὶ μέ ταχύτητα βολίδας διασχίζει τὸν οὐρανό. Χάνεται στοῦ βάθος τοῦ ὀρίζοντα...

.....

Καὶ νά: Πρὶν περάσουν λίγες στιγμὲς φθάνουν κοντὰ στὸν ἀνήμεπορο γίγαντα ὁ Ταρζάν μὲ τὴ Χούλχα στὴν ἀγκαλιά του, ἡ Ταταμπού, ἡ Τζέϊν καὶ οἱ δυὸ νᾶνοι.

Κ' ἐνῶ ἡ θαυματουργὴ γιὰ τρισσα σκύβει στοργικὰ στὸν παράλυτο "Ἑλληνα γιὰ ν' ἀρχίσῃ τὰ γιατροσόφια της, ὁ Ποκοπίκο — καθάλλα στὸ ψωραλέο ἄτι του — ἀναστενάζει μὲ ἀγανάκτησι:

— 'Αμάν, ἀδερφέ μου!... Σὲ μεγάλους μπελάδες μᾶς ἔβαλε αὐτὸ τὸ... Κινεζάκι!... "Αν πέση καμμιά βολὰ στὰ χέρια μου θά...

— Θὰ τὸ σφάξης, χρυσό μου; ρωτάει ἡ Χουχού.

— "Οχι! τῆς ἀποκρίνεται. Θὰ τοῦ ἀποκεφαλίσω τὴν... κοτσίδα!

ΝΙΚΟΣ Β. ΡΟΥΤΣΟΣ

Τέλος

ΑΥΤΟΤΕΛΕΙΣ ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΕΣ ΖΟΥΓΚΛΑΣ

«ΓΚΛΟΥΡ — ΤΑΡΖΑΝ»

Κυκλοφοροῦν κάθε Πέμπτη

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΔΙΑ ΤΗΝ ΥΛΗΝ:

ΝΙΚΟΣ Β. ΡΟΥΤΣΟΣ, Βερανζέρου 26 β Ἀθῆναι

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΚΔΟΣΙΝ:

ΑΠΟΛΛ. ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΚΑΙ ΥΙΟΣ

Ἐκδοτ. Οἶκος «Α Γ Κ Υ Ρ Α» Πειραιῶς 18—Ἀθῆναι

Σημ.—Αἱ ἐπιστολαὶ δέον ν' ἀπευθύνωνται εἰς τὸν Συγγραφέα. Τὰ χρηματικὰ ἐμβάσματα καὶ αἱ παραγγελφαὶ εἰς τὸν Ἐκδότην.

ΑΡΙΘ. ΤΥΧΟΥΣ 82

ΤΙΜΗ ΔΡΧ 2

ΟΓΔΟΝΤΑ ΔΥΟ

τεύχη του «ΓΚΑΟΥΡ — ΤΑΡΖΑΝ» έχετε διαβάσει μέχρι σήμερα. Άλλα σαν το τεύχος

ΟΓΔΟΝΤΑ ΤΡΙΑ

ούτε διαβάσατε ούτε θα ξαναδιαβάσετε ποτέ. 'Ο τίτλος του είναι

"Ο ΔΙΚΕΦΑΛΟΣ ΓΙΓΑΝΤΑΣ,"

και το έχει γράψει ο

ΝΙΚΟΣ Β. ΡΟΥΤΣΟΣ

— 'Ο γιγαντόσωμος και τρομακτικός άράπης με τα δυο κεφάλια. — 'Ο Γκαούρ τον καλεί σε μονομαχία! — 'Επιδρομή Κανιβάλων στο πέτρινο βουνό! — 'Η πείνα δαμάζει και τα θηρία. — 'Από τα φρικτά βασανιστήρια στις λαίμαργες φλόγες. — 'Ο Μάγος με τη φρικτή μάσκα στο πρόσωπο. — 'Επιδρομή φτερωτών μαύρων Δαιμόνων! — 'Ο δικέφαλος γίγαντας που τα βάζει με το Θεό Κράουμπα! — Δυο κεφάλια που άλλα-λοσπαράζονται. — Κόκκινο αίμα και άσπροι άφροί! — "Ένα τραγικό θέαμα στη Ζούγκλα! — Δύο πίθηκοι. — σωτήρες. — Κάτω από τα πόδια των 'Ελεφάντων. — Φρίκη και Κόλασις!

ΤΗΝ ΕΡΧΟΜΕΝΗ ΠΕΜΠΤΗ

πρέπει όλοι σας να διαβάσετε τον

"ΔΙΚΕΦΑΛΟ ΓΙΓΑΝΤΑ,"

Είναι ή πιο καταπληκτική και συναρπαστική περιπέτεια Ζούγκλας απ' όσες έχει γράψει μέχρι σήμερα ο

ΝΙΚΟΣ Β. ΡΟΥΤΣΟΣ

ΑΥΤΟΤΕΛΕΙΣ ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΕΣ ΖΟΥΓΚΛΑΣ «ΓΚΑΟΥΡ-ΤΑΡΖΑΝ»

Τις γράφει ο **ΝΙΚΟΣ Β. ΡΟΥΤΣΙΟΣ**

Κυκλοφορούν ΚΑΘΕ ΠΕΜΠΤΗ σε δλόκληρη την Ελλάδα.

ΤΟΜΟΣ 1ος 1) ΜΟΝΟΜΑΧΙΑ ΓΙΓΑΝΤΩΝ. 2) ΤΡΑΓΙΚΗ ΠΑΡΕΞΗΓΗΣΙΣ. 3) ΤΟ ΒΑΡΑΘΡΟ ΤΗΣ ΦΡΙΚΗΣ. 4) Ο ΓΚΑΟΥΡ ΤΙΜΩΡΕΙ. 5) Ο ΔΟΛΟΦΟΝΟΣ ΤΟΥ ΤΑΡΖΑΝ. 6) Ο ΘΗΣΑΥΡΟΣ ΤΟΥ ΜΥΣΤΗΡΙΟΥ. 7) ΟΙ ΔΥΟ ΤΑΡΖΑΝ. 8) ΤΟ ΦΤΕΡΩΤΟ ΤΕΡΑΣ. **ΤΟΜΟΣ 2ος** 9) ΤΟ ΜΑΓΙΚΟ ΦΙΛΤΡΟ. 10) ΔΟΛΟΦΟΝΙΑ ΤΟΥ ΓΚΑΟΥΡ. 11) ΤΟ ΦΑΝΤΑΣΜΑ ΤΗΣ ΖΟΥΓΚΛΑΣ. 12) ΓΚΑΟΥΡ ΚΑΙ ΤΑΡΖΑΝ ΦΙΛΟΙ! 13) ΤΑΤΑΜΠΟΥ, Η ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ ΤΗΣ ΖΟΥΓΚΛΑΣ. 14) ΜΟΝΟΜΑΧΙΑ ΓΚΑΟΥΡ-ΤΑΡΖΑΝ. 15) Η ΠΑΓΙΔΑ ΤΟΥ ΤΡΟΜΟΥ. 16) Η ΚΑΤΑΚΟΜΒΗ ΤΟΥ ΜΥΣΤΗΡΙΟΥ. **ΤΟΜΟΣ 3ος** 17) Ο ΘΕΟΣ ΤΩΝ ΚΟΛΑΣΜΕΝΩΝ. 18) Ο ΜΥΣΤΗΡΙΩΔΗΣ ΝΑΖΡΑΤ' 19) ΟΡΚΟΣ ΣΤΟ ΘΕΟ ΚΡΑΟΥΜΠΑ. 20) ΤΟ ΑΝΘΡΩΠΟΜΟΡΦΟ ΘΗΡΙΟ. 21) Ο ΘΡΙΑΜΒΟΣ ΤΗΣ ΤΑΤΑΜΠΟΥ. 22) Ο ΓΚΑΟΥΡ ΚΙΝΔΥΝΕΥΕΙ. 23) Ο ΜΠΑΡΜΠΑ ΔΕΙΝΟΣΑΥΡΟΣ. 24) Ο ΤΑΡΖΑΝ ΑΥΤΟΚΤΟΝΕΙ. **ΤΟΜΟΣ 4ος** 25) Ο ΓΙΟΣ ΤΟΥ ΛΙΟΝΤΑΡΙΟΥ. 26) ΣΤΑ ΔΟΝΤΙΑ ΤΩΝ ΑΝΘΡΩΠΟΦΑΓΩΝ. 27) Η ΤΡΑΓΙΚΗ ΝΥΧΤΑ. 28) ΤΟ ΠΑΛΑΤΙ ΤΩΝ ΔΑΙΜΟΝΩΝ. 29) ΠΑΡΑΞΕΝΟΙ ΕΠΙΣΚΕΠΤΕΣ. 30) Η ΝΕΚΡΑΝΑΣΤΑΣΗ ΤΟΥ ΓΚΑΟΥΡ. 31) ΤΟ ΚΥΝΗΓΙ ΤΟΥ ΘΑΝΑΤΟΥ. 32) Ο ΜΥΣΤΗΡΙΩΔΗΣ ΑΓΝΩΣΤΟΣ. **ΤΟΜΟΣ 5ος** 33) Ο ΒΡΥΚΟΛΑΚΑΣ ΤΗΣ ΝΥΧΤΑΣ. 34) Η ΣΤΡΙΓΓΛΑ ΚΙ' ΟΙ ΚΑΝΝΙΒΑΛΟΙ. 35) ΤΟ ΕΓΚΛΗΜΑ ΤΗΣ ΤΖΕΪΝ. 36) Ο ΤΥΦΛΟΣ ΕΛΕΦΑΝΤΑΣ. 37) Ο ΓΟΡΙΛΛΑΝΘΡΩΠΟΣ ΝΤΑΜΠΟΥΧ. 38) Ο ΠΑΝΤΟΔΥΝΑΜΟΣ ΝΑΧΡΑ ΝΤΟΥ. 39) Η ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ ΤΩΝ ΑΝΘΡΩΠΟΦΑΓΩΝ. 40) Ο ΧΑΛΑΣΜΟΣ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ. **ΤΟΜΟΣ 6ος** 41) Ο ΓΚΑΟΥΡ ΕΝΟΧΟΣ. 42) ΜΙΑ ΣΚΙΑ ΣΤΟ ΣΚΟΤΑΔΙ. 43) ΤΟ ΜΑΥΡΟ ΔΙΑΜΑΝΤΙ. 44) ΟΙ ΤΡΕΙΣ ΓΙΓΑΝΤΕΣ. 45) Η ΦΩΤΙΑ ΤΟΥ ΟΥΡΑΝΟΥ. 46) ΖΟΥΓΚΛΑ ΧΩΡΙΣ ΓΚΑΟΥΡ. 47) ΤΡΑΓΩΔΙΑ ΣΤΟ ΠΟΤΑΜΙ. 48) ΑΡΡΑΒΩΝΕΣ ΤΟΥ ΠΟΚΟΠΙΚΟ. **ΤΟΜΟΣ 7ος** 49) Ο ΓΚΑΟΥΡ ΔΟΛΟΦΟΝΟΣ. 50) ΖΩΝΤΑΝΟΣ ΣΤΟΝ ΤΑΦΟ. 51) Ο ΤΑΡΖΑΝ ΣΤΗΝ ΠΑΓΙΔΑ. 52) Ο ΜΥΣΤΗΡΙΩΔΗΣ ΑΓΡΙΑΝΘΡΩΠΟΣ. 53) Ο ΥΠΕΡΓΙΓΑΝΤΑΣ ΓΙΑΧΑΜΠΑ. 54) ΤΟ ΤΕΡΑΣ ΤΗΣ ΘΑΛΑΣΣΑΣ. 55) ΤΟ ΦΑΝΤΑΣΜΑ ΤΟΥ ΓΚΑΟΥΡ. 56) Η ΣΠΗΛΙΑ ΤΩΝ ΓΙΓΑΝΤΩΝ. **ΤΟΜΟΣ 8ος** 57) ΤΡΑΓΙΚΗ ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΣΙΣ. 58) ΤΟ ΤΕΡΑΣ ΤΗΣ ΦΡΙΚΗΣ. 59) ΤΟ ΦΑΝΤΑΣΜΑ ΠΟΥ ΜΙΛΑΕΙ. 60) ΤΟ ΣΙΔΕΡΕΝΙΟ ΠΟΥΛΙ. 61) ΤΟ ΣΤΟΙΧΕΙΟ ΤΗΣ ΧΑΡΑΔΡΑΣ. 62) Η ΦΥΛΗ ΤΩΝ ΣΚΕΛΕΤΑΝΘΡΩΠΩΝ. 63) ΜΟΝΟΜΑΧΙΑ ΣΤΟΝ ΒΥΘΟ. 64) Ο ΤΕΡΑΤΑΝΘΡΩΠΟΣ ΜΠΟΧΑΡ. **ΤΟΜΟΣ 9ος** 65) ΤΑ ΜΑΥΡΑ ΦΑΝΤΑΣΜΑΤΑ. 66) ΤΑ ΦΤΕΡΩΤΑ ΤΕΡΑΤΑ. 67) Ο ΗΡΩΑΣ ΤΩΝ ΗΡΩΩΝ. 68) ΤΡΟΜΑΚΤΙΚΗ ΚΑΤΑΚΟΜΒΗ. 69) ΣΑΤΑΝΙΚΟ ΞΕΓΕΛΑΣΜΑ. 70) Ο ΔΑΙΜΟΝΑΣ ΤΗΣ ΖΟΥΓΚΛΑΣ. 71) ΜΟΝΟΜΑΧΙΑ ΜΕΧΡΙ ΘΑΝΑΤΟΥ. 72) Ο ΓΚΑΟΥΡ ΤΡΕΛΛΟΣ. **ΤΟΜΟΣ 10ος** 73) ΤΟ ΜΥΣΤΗΡΙΟ ΤΩΝ ΜΥΣΤΗΡΙΩΝ. 74) ΤΟ ΧΤΑΠΟΔΙ ΤΗΣ ΣΤΕΡΙΑΣ. 75) ΜΙΑ ΦΩΝΗ ΣΤΟ ΣΚΟΤΑΔΙ. 76) ΤΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΤΟΥ ΤΡΟΜΟΥ. 77) ΕΠΙΔΡΟΜΗ ΤΩΝ ΚΟΛΑΣΜΕΝΩΝ. 78) ΤΟ ΧΑΛΥΒΔΙΝΟ ΤΕΡΑΣ 79) Ο ΚΟΥΡΣΑΡΟΣ ΤΩΝ ΟΥΡΑΝΩΝ. 80) ΤΟ ΟΝΕΙΡΟ ΤΟΥ ΒΡΥΚΟΛΑΚΑ. **ΤΟΜΟΣ 11ος** 81) ΑΙΧΜΑΛΩΤΟΙ ΣΤΙΣ ΦΛΟΓΕΣ. 82) ΣΚΡΟΠΙΟΣ ΚΑΙ ΔΕΙΝΟΣΑΥΡΟΣ. 83) Ο ΔΙΚΕΦΑΛΟΣ ΓΙΓΑΝΤΑΣ. 84) ΤΟ ΤΕΡΑΣ ΤΟΥ ΒΥΘΟΥ. 85) ΣΤΑ ΝΥΧΙΑ ΤΟΥ ΑΡΚΟΥΔΑΝΘΡΩΠΟΥ. 86) ΤΟ ΚΑΣΤΡΟ ΤΟΥ ΤΡΟΜΟΥ. 87) Η ΧΡΥΣΗ ΜΑΪΜΟΥ. 88) ΤΑ ΣΤΟΙΧΕΙΩΜΕΝΑ ΦΙΔΙΑ. **ΤΟΜΟΣ 12ος** 89) Ο ΑΟΡΑΤΟΣ ΑΝΘΡΩΠΟΣ. 90) ΟΙ ΔΑΙΜΟΝΕΣ ΤΗΣ ΣΥΜΦΟΡΑΣ. 91) ΤΟ ΓΥΑΛΙΝΟ ΤΕΡΑΣ 92) ΤΟ ΚΥΝΗΓΗΤΟ ΤΟΥ ΘΑΝΑΤΟΥ. 93) ΜΟΝΟΜΑΧΙΑ Μ'ΕΝΑ ΦΑΝΤΑΣΜΑ. 94) ΤΡΑΓΙΚΑ ΜΕΣΑΝΥΚΤΑ. 95) Ο ΤΡΟΜΕΡΟΣ ΜΠΟΥ ΜΠΑΧΑΝ. 96) Ο ΑΡΧΟΝΤΑΣ ΤΗΣ ΝΕΚΡΗΣ ΧΩΡΑΣ.

ΚΑΙ Η ΕΚΔΟΣΙΣ ΤΟΥ «ΓΚΑΟΥΡ-ΤΑΡΖΑΝ» ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ
ΕΚΔΟΤΙΚΟΣ ΟΙΚΟΣ «ΑΓΚΥΡΑ» ΑΠΟΛΛ. Δ. ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ & ΥΙΟΣ
ΚΑΙ ΒΙΒΛΙΟΧΑΡΤΟΠΩΛΕΙΟΝ ΛΙΑΝΙΚΗΣ ΚΑΙ ΧΟΝΔΡΙΚΗΣ ΠΩΛΗΣΕΩΣ

ΟΔΟΣ ΠΕΙΡΑΙΩΣ 18 ΑΘΗΝΑ ΤΗΛ. 523-694